ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (126) — 3,751 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 22 Φεβρουαρίου

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Εξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ετησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ πόλεμος διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔληξε. Καὶ τὸ τέρμα αὐτοῦ ἀποτελεῖ περίλαμπρον σελίδα ὄχι μόνον διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν παγκόσμιον πολεμικὴν ἱστορίαν. Τὸ ὀχυρώτερον φρούριον τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, τὸ θεωρούμενον ἀπόρθητον, ἔπεσεν ὑπὸ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀρτιώτερος εἰς σύστασιν καὶ εἰς ὁπλισμὸν τουρκικὸς στρατὸς, μὲ ἀρχηγὸν ἕνα τῶν γενναιοτέρων καὶ στρατηγικωτέρων τῆς Τουρκίας στραταρχῶν, ἡττήθη καὶ ὑπέγραψεν ὑπὸ τὴν λόγχην τοῦ νικητοῦ τὴν παράδοσίν του. Ἡ ἐκπόρθησις τῶν Ἰωαννίνων, γενομένη πρὸ τῆς ἐκπορθήσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς Σκόδρας καὶ διὰ στρατοῦ, ἐν ἀναλογίᾳ τοῦ πλήθους τῶν ἀμυνομένων, κατὰ τὸ ἥμισυ μικροτέρου τῶν πολιορκητῶν τῶν δύο ἄλλων πόλεων, σημειοῖ καὶ ἐν τῷ συμμαχικῷ ἀγῶνι τὸ περιφανέστερον σημεῖον τοῦ τετραμετώπου πολέμου. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐλευθερωτοῦ Κωνσταντίνου, ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ διὰ θυσιῶν, αἵτινες δυσχερῶς θὰ παρουσιάσωσι παγκοσμίως παραδείγματα εἰς παραβολήν.

Ἡ Ἤπειρος ἐλευθέρα πλέον θὰ ἴδῃ μετ' ὀλίγον ὑψουμένην τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ἁπάσας τὰς ἑλληνικὰς πόλεις καὶ ἐκκαθαριζομένην τὴν ἑλληνικὴν χώραν τῶν ἀτάκτων ἀλβανικῶν στιφῶν τῆς ψευδοουδετέρας Ἀλβανίας. Οὔτε λέξεων, οὔτε ἐξάρσεων ἀνάγκη ὑπάρχει διὰ ν' ἀπεικονισθῇ ἡ δικαία ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἥτις πληροῖ πᾶσαν ἑλληνικὴν διάνοιαν μετὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλημμυροῦντος τὴν ψυχήν. Δαφνοστεφῆ τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα νῦν, ἀποτελοῦσι τὸ μέγα διεθνὲς ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. Καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο προβάλλεται ἰσχυρὸ καὶ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες τυχὸν θὰ προέβαλλον νίκας περιφανεῖς ἢ θυσίας πολεμικάς, ὅπως κατακτήσωσιν ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ θὰ ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ ὁ εἰς εὐρύτερον ὅλων τῶν ἄλλων πολεμικῶν μετώπων ἀγωνισθεὶς ἑλληνικὸς στρατός. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς ἐκπορθήσεως τῶν Ἰωαννίνων μετὰ νίκην, ἥτις θὰ προκαλέσῃ τὸν παγκόσμιον θαυμασμὸν, καθίσταται ἀήττητος νῦν καὶ ἐν τῷ διπλωματικῷ ἀγῶνι. Διότι ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν ἀναλαβοῦσα προτέρως ὑποχρέωσιν, ἀφοῦ καὶ οὐδεμίαν ἀνέλαβεν ὑπόσχεσιν, ἔχει ἤδη — τερματίσασα τὸν πολεμικόν της ἀγῶνα— πλήρη καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐθνικὴν δύναμιν νὰ διεκδικήσῃ νικηφόρως τὰ δίκαιά της ἀπέναντι οἱασδήποτε ἀντιρρήσεως. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς παρέχει καὶ τὸ στήριγμα τοῦτο. Εὐτυχεῖς οἱ νικηταὶ οἱ ἐπιζῶντες μετὰ τὴν νίκην. Ἀλλ' εὐτυχεῖς καὶ οἱ πεσόντες ὑπὲρ πατρίδος. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν, θεμελιωσάντων διὰ τοῦ τιμίου αἵματός των τὸ βάθρον, ἐφ' οὗ ὑψώθη ἡ περίλαμπρος ἑλληνικὴ Δόξα.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Μία νέα ἔνδοξος, μία περίλαμπρος ἀκόμη σελὶς προστίθεται εἰς τὴν βρίθουσαν ἐνδόξων πράξεων ἡμετέραν ἱστορίαν. Νέος στέφανος ἑλληνικῆς δάφνης περιστέφει τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐνδόξου στρατάρχου, ὅστις, ἀφ' οὗ ὡδήγησεν ἀπὸ νίκης εἰς νίκην, καὶ ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον, ὡς ἔλεγε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. πρωθυπουργὸς, μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης τὸν νικηφόρον στρατόν μας, μᾶς ἀναγγέλλει ἤδη τὴν ἅλωσιν τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου. Ἐπὶ τῶν φρουρίων τῶν πολυποθήτων, τῶν ποιητικῶν Ἰωαννίνων, αἱ ἐλεύθεραι αὖραι τῆς Πίνδου θωπεύουσιν ἀπὸ τῆς χθεσινῆς πρωΐας τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Οὕτως ἡ πόλις τῶν παραδόσεων ἡμῶν, ἡ πόλις ἡ θεωρουμένη δικαίως ἀπόρθητος, ἡ πόλις, περὶ ἧς ἐκαυχᾶτο ὁ Σεφκὲτ-πασσᾶς ὅτι πρὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς ἠδύναντο νὰ συντριβῶσιν οἱ στρατοὶ καὶ τῶν τεσσάρων ὁμοῦ συμμάχων, ἔπεσεν ὑπὸ τὴν ἡρωικὴν ὁρμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ἑλληνικῆς λόγχης.

Ἡ εὔρωστος τοῦ Διαδόχου διάνοια, ἡ ἀδάμαστος θέλησις αὐτοῦ, ἡ στρατηγικὴ αὐτοῦ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ μυθικὴ ἀνδρεία τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καθυπέταξαν τὰ πάντα. Οὔτε ἡ μανία τῆς φύσεως, ἡ μαστίσασα τὸν στρατόν μας εἰς τὰ παγωμένα Ἠπειρωτικὰ ὄρη, οὔτε τὰ ἀπόρθητα φύσει καὶ τέχνῃ φρούρια περιέστειλαν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀπὸ τῆς χθὲς δὲ εἶνε λεία αὐτοῦ καὶ τὰ φρούρια, καὶ τὰ τηλεβόλα, καὶ οἱ στρατοὶ τῶν Τούρκων καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου. Οὗτω σημειοῦται τὸ ἐνδοξότερον γεγονὸς τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ τερματίζεται κατ' οὐσίαν ἡ ἐκστρατεία τοῦ στρατοῦ ἡμῶν μὲ τὴν ἅλωσιν μιᾶς ἀπορθήτου πολεως. Δόξα εἰς τὸν ἡρωικὸν τοῦ θρόνου Διάδοχον, δόξα καὶ εἰς τὸν ἀνδρεῖον ἀτρατὸν αὐτοῦ. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ περιλαμβάνει εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις τὸν εὐγενῆ στρατηλάτην, καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν θὰ παραδίδεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ θὰ γίνῃ τραγουδὶ καὶ τῶν ἀστῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν ναυτῶν ποῦ θὰ διασχίζουν τὰ ὑγρὰ κύματα, καὶ τῶν βοσκῶν τῶν ἑλληνικῶν ὀρέων· δόξα εἰς τὸν πορθητὴν τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὸν στρατόν αὐτοῦ, ὅστις ἀπέδωσεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα τὴν πόλιν τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν μας, καὶ τῶν ἐθνικῶν μας ὀνειροπολήσεων.

✻

Διότι τὰ Ἰωάννινα δὲν εἶνε ἁπλῶς μία πόλις ὠχυρωμένη, ἡ ὁποία πίπτουσα ἐχάραξεν εἰς τὴν ἱστορίαν μας μίαν μεγάλην νίκην. Δὲν εἶνε ἁπλῶς τὸ γεγονὸς ἓν μέγα στρατιωτικὸν κατόρθωμα. Εἶνε ἡ πόλις, ἥτις ἀπὸ αἰώνων ἐγένετο τὸ κέντρον τῶν ἡρωϊκῶν προμάχων τοῦ ἀγῶνος, τῶν ἀγωνιστῶν τῆς σπάθης καὶ τῆς διανοίας καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυοφορεῖτο ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις. Τὰ δημοτικά μας τραγούδια, καὶ τὰ παραμύθια τοῦ λαοῦ ἐν ἀφθονίᾳ ἐξέβλυσαν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης, προτοῦ φωλεύσῃ ὁ τύραννος τῆς Ἠπείρου. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ πόλις αὕτη συνεδέθη μὲ τὴν ἱστορίαν ἀλόκληρον τοῦ ἔθνους. Εἰς τὰς εἱρκτὰς αὐτῆς ἔδυσαν τόσοι συλλαβόντες τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνεγερσίας, κάτωθι τοῦ ἱστορικοῦ της πλατάνου ἔθραυσεν ἡ σφῦρα τῶν γύφτων τὰ ὀστᾶ τοῦ Κατσαντώνη, εἰς τοὺς δρόμους αὐτῆς γυμνὸν ἐσύρθη τὸ λείψανον τοῦ Εὐθυμίου Βλαχάβα, εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς ὁ δολος τοῦ παρασπονδήσαντος σατράπου ἤγαγεν αἰχμαλώτους. Εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης αὐτῆς ἐπνίγησαν ἡ κυρὰ Φροσύνη καὶ οἱ δεκαεπτὰ παρθένοι, καὶ εἰς τὰ σεράγια τοῦ Ἀλῆ, περιήρχετο ἡ ἀγγελόμορφος Βασιλικὴ ἡ τεθασεύουσα τὰς ὁρμὰς τῆς ἀνημέρου τίγρεως τοῦ Τεμπελελίου. Αἱ ἁρμαὶ τῆς αὐθαιρεσίας, ἡ δίψα τοῦ αἵματος, τὰ πάθη τῆς ἐκδικήσεως, αἱ ἀνατολικαὶ ραδιουργίαι ἐκεῖ ἐξυφαίνοντο, ἐκεῖ ἐγεννῶντο καὶ ἀπέθνησκον τόσαι ἐθνικαὶ ἰδέαι, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ λικνιζομένη ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς λίμνης ἄκατος, ἐνανούριζε τὴν κατακεκοπημένην κεφαλὴν τοῦ Ἀλῆ, ἀναπαυομένου εἰς τὰ γόνατα τῆς Βασιλικῆς. Τὸ εἰδύλλιον συνεπλέκετο μὲ τὴν ἀγχόνην καὶ τὰ ψελλίσματα τοῦ πάθους μὲ τὰς εἰκόνας τοῦ τρόμου, ὅστις ἐκυριάρχει ἐν τῇ πόλει καὶ ὑπὸ τὴν σπαθὴν τοῦ ἀγρίου τυράννου. Ἐκεῖ ἐκαλλιεργοῦντο τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ παρεσκευάζοντο ἄνδρες τῶν ὅπλων, οἷοι ὁ Ἀνδρούτσος, Ἀθ. Διάκος, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Τσαβέλλας, ὁ Μπότσαρης, οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

✻

Τὰ Ἰωάννινα δὲν εἶνε δι' ἡμᾶς ἁπλῶς μία πόλις. Εἶνε κοιτὶς ἐθνικῶν παραδόσεων. Πρὸ χιλίων καὶ πλέον ἐτῶν οἱ κάτοικοι τῆς καταστραφείσης Καστρίτσης συνῴκισαν αὐτὴν, τὸ δὲ ὄνομά της ἔλαβεν ἡ πόλις ἐκ τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Τὸ ὀροπέδιον τῶν Ἰωαννίνων ἔχει ἔκτασιν δέκα περίπου λευγῶν καὶ κυκλοῦται ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν ὀρέων, ὑπέρκειται δὲ τῆς θαλάσσης περὶ τὰ χίλια διακόσια μέτρα. Ἐξ ἀνατολῶν ἐγείρεται ἐν ἀρράστῳ μεγαλοπρεπείᾳ ἡ Πίνδος, τῆς ὁποίας παραφυὰς εἶνε τὸ Μιτσικέλι, εἰς οὗ τοὺς πρόποδας ἁπλοῦται ἡ λίμνη. Τὴν δὲ πεδιάδα τῶν Ἰωαννίνων διατέμνει μικρὰ λοφοσειρὰ, τῆς ὁποίας δύο ἀπότομοι βράχοι ἐκτείνονται πρὸς τὴν λίμνην. Ἐπὶ τῶν βράχων τούτων, λουομένων ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης, ἐγείρεται τὸ περιλάλητον φρούριον τῶν Ἰωαννίνων. Ἐπὶ χρόνων τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ ἠνοίχθη εὐρεῖα ταφρος καὶ ἡ ὡραία χερσόνησος ἐγένετο νῆσος. Ἀπέναντι δὲ τοῦ φρουρίου καὶ εἰς ἀπόστασιν χιλιομέτρου ἀναδύει γραφικὴ καὶ χαριεστάτη ἡ μικρὰ νῆσος, ἡ σύμφυτος καὶ καλυπτομένη ὑπὸ καλαμώνων, φέρουσα ἐπ' αὐτῆς πέντε Μοναστήρια εἰς ἓν τῶν ὁποίων ἐφονεύθη ὁ Ἀλῆ-πασσᾶς.

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς πόλεως κάτοικοι ὤκουν καὶ πρὸ τῆς κατακτήσεως καὶ μετὰ ταύτην, ἔχι ὅπως συνέβαινεν εἰς τὰς παλαιὰς πόλεις ἐντὸς τῶν φρουρίων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς προαστείοις τοῖς ἐκτὸς τοῦ φρουρίου, διότι κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου «Ἄστυ μὲν τὰ Ἰωάννινα, μεγέθει μὲν ἐστι τῶν πολλῶν διαφέρον ..μεμέστωται δὲ οἰκητόρων, ἀκμάζει δὲ πλούτῳ καὶ πᾶσι ἄλλοις». Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἔξωσαν τοὺς Χριστιανοὺς τοῦ φρουρίου καὶ τότε ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς συνωκίσθη εἰς τὰ προϋπάρχοντα προάστεια καὶ ἐσχημάτισεν ὡραίας καὶ εὐρείας συνοικίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ 1690 ἠριθμοῦντο εἰς δέκα καὶ ἑπτά.

Ἡ πόλις ἔγραφεν, ὁ περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα Ἄγγλος Holland κατὰ τὸ 1912, εἶνε ἀσυγκρίτως εὐρυτέρα παρ' ὅσον δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ της. Αἱ πλατεῖαί της εἶνε κατάφυτοι ἀπὸ κυπαρίσσους. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως εἶνε σκοτεινὸν, καὶ αἱ ὁδοί της ὡς ὅλαι αἱ τῶν παλαιῶν πόλεων εἶσιν ἀνανόνιστοι. Ἀξιοθέατα εἶνε κυρίως τὰ παζάρια αὐτῆς, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουσι δέκα ἕως δώδεκα ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἕκαστον παζάριον ἔχει ἐν εἶδος ἐμπορευμάτων, ὡς παρατηρεῖται συνήθως εἰς τὰς πόλεις τῆς Τουρκίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἕλληνας, Τούρκους Ἀλβανοὺς καὶ Ἰσραηλίτας. Οἱ Ἕλληνες εἶνε οὐ μόνον οἱ πολυαριθμότεροι ἀλλὰ καὶ οἱ εὐπορώτεροι καὶ παλαιότεροι, συναπαρτίζουσι δὲ τὸ κύριον στοιχεῖον Ἰωαννίνων.

Ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν τὰ Ἰωάννινα εἶνε πόλις σπουδαιοτάτη. Πολλοὶ τῶν ἐμπόρων ἔχουσιν εὐρυτάτας καὶ πολυειδεῖς σχέσεις πρὸς τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ κέντρα τῆς Τουρκίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας. Ὅλη ἡ Ἀλβανία καὶ τὰ περίχωρα πορίζονται τὰ χρειώδη παρὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Ἑλλήνων ἐμπόρων· ἡ πόλις αὕτη εἶνε μεγάλη καὶ πλουσία ἀποθήκη Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἐντύπωσις δὲ ἡ παραγωμένη εἰς τὸν παρατηρητὴν ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἶνε κηταληκτική. Τὰ κύκλῳ ὄρη, αἱ ὡραῖαι λοιπάδες, αἱ φαιδραὶ πεδιάδες, οἱ γραφικοὶ λόφοι, τὰ βαθύσκια δάση, ἡ παντελὴς ἔλλειψις θορύβου, τὰ χαρίεντα πρὸ τῶν οἰκιῶν κηπάρια, αἱ περιστοιχίζουσαι τὰ Ὀθωμανικὰ τεμένη κυπάρισσοι, ἡ ἀπάθεια τῶν Ὀθωμανῶν, τῶν Ἑλλήνων ἡ δραστηριότης, αἱ παραδόσεις, αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῆς πόλεως ταύτης· μένουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ περιηγητοῦ ἀνεξάλειπτα.

Μετὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Ἀνδριανούπολιν, τὰ Ἰωάννινα εἶνε ἡ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Ἡ πόλις κατοικεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τοῦ λόφου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρὸς τὰ πρανῆ δὲ αὐτοῦ εἶνε ἐκτισμένοι ὅλαι αἱ καλλίσται τῶν οἰκιῶν καὶ τούτων τινὲς ἑλληνικαὶ καὶ τουρκικαὶ εἰσὶν ἐκ τῶν ἀρίστων, ἀς ἐλέπετις εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

✻

Τὰ Ἰωάννινα καὶ σήμερον ἔτι δὲν μετεβλήθησαν οὐσιωδῶς. Μένουσιν ὡς παρουσιάζουσιν ἡμῖν τὴν εἰκόνα των οἱ περιηγηταὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅτε ἤκμαζεν ὁ Ἀλῆ πασσᾶς. Ἡ τουρκικὴ διοίκησις δὲν ἠδυνήθη νὰ νὰ εὐρύνῃ τὴν πόλιν οὐδὲ νὰ τῆς αὐξήσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῆς. Ἡ τουρκικὴ πνοὴ ἐμάραινε πᾶσαν τάσιν προόδου καὶ ἀναπτύξεως, οὕτω καὶ σήμερον ἀκόμη οἱ κάτοικοι αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 40,000. Τὸ ἐμπόριόν της, ἕνεκα τῶν νέων ἐμπορικῶν κέντρων καὶ τῶν νέων ἐμπορικῶν ὁδῶν, αἵτινες διηνοίχθησαν ὅπως καὶ ἡ μεγάλη ἄλλοτε βιομηχανία τῶν ὡραίων γουναρικῶν της δὲν προώδευσεν. Ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων μόνον ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἐν ἀκμῇ καὶ ἐξ ἄλλου ἡ κηροποιία διασώζεται ἔτι, Ἀλλ' αἱ συντεχνίαι, αἱ κατασκευάζουσαι ἄλλοτε τὰ περίφημα μετάξινα ὑφάσματα τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα κατεστράφησαν ἐντελῶς. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τῶν Ἰωαννίνων παρ' ὅλα ταῦτα ἔμεινεν ἀνθηροτάτη καὶ ἐκ ταύτης ἐξῆλθον διάσημοι τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἐργάται, λαμπροὶ ἐπιστήμονες καὶ ἐπήχθησαν μεγάλοι ἐμποροικοὶ οἶκοι καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἰωαννίνων διακρίνονται ὡς φιλόκαλοι, φιλόθρησκοι, ἐλεήμονες, φιλόξενοι, εὐπροσήγοροι, περίεργοι καὶ εὐτράπελοι, ἐρασταὶ δὲ τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν συμποσίων, ζητοῦντες τὰς ἀκτῖνας τῆς ζωῆς, ἣν κατέκτισεν ἐπὶ αἰῶνας ἡ τουρκικὴ δεσποτεία. Αἱ γυναῖκες των ἐξ ἄλλου εἶνε εὐφυεῖς, εὐαίσθητοι, καθάριαι, ἐπέραστοι καὶ ἔχουσιν ἕνα ὅλως ἰδιαίτερον τύπον ἑλληνικοῦ κάλλους, ὅστις ἀμαυροῦται κάποτε ἐκ τῆς χρήσεως ψιμμυθίου. Ἀπὸ τὰς γυναῖκας ταύτας ἐν τούτοις παρῆλθον αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, αἵτινες ἐξῆψαν τὰ βίαια πάθη τοῦ Ἀλῆ καὶ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκουσαι ὑγρὸν τάφον εἰς τὸν πυθμένα τῆς λίμνης, παρέμενον πισταὶ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παραδόσεις.

Ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ φιλογένεια τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν Ἰωαννίνων εἶνε διαμασταί. Πλουτοῦντες ἐν τῇ ξένῃ καὶ εἰς μεγάλα ἀνερχόμενοι ἀξιώματα δὲν ἐλησμόνησαν τὴν δυναστευομένην πατρίδα των. Κληροδοτήματα σημαντικῶν ποσῶν διετίθεντο ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ἐκ τῶν πόρων δὲ τούτων συντηροῦνται ἀκόμη δημόσια σχολεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, πτωχοκομεῖα. Ἐξ αὐτῶν ὑπανδρεύονται καὶ σήμερον ἔτι πτωχαὶ ἑλληνίδες, παρέχονται βοηθήματα εἰς ἀπόρους, διατρέφονται ἄθετοι παῖδες, περιθάλπονται δυστυχήσασαι οἰκογένειαι καὶ ἐν γένει θάλλει κοινωνικὸς βίος, ὅστις ἐπισπᾷ τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς διερχομένου τῆς πόλεως ταύτης.

Αἱ φιλάνθρωποι καὶ φιλοπάτριδες τάσεις δὲν εἶνε συμφυεῖς μὲ τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν ζωήν. Καὶ κατὰ τὰς ἄλλον δυσχείμερους ἐποχὰς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς αἱ αὐταὶ τάσεις τῶν Ἰωαννιτῶν παρετηροῦντο, ἴσως δὲ δι' αὐτὸ παρ' ὅλην τὴν ἀπειλὴν, ἣν προεκάλει ἡ τυραννὶς καὶ ἡ αὐθαιρεσία τῶν δυναστῶν, ἐκεῖ εὗρον κατὰ πρῶτον καταφύγιον τὰ καλλιεργούμενα τότε ἑλληνικὰ γράμματα. Ἀπὸ τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος φαίνονται διδάσκαλοι ἐγκατεστημένοι ἐν Ἰωαννίνοις, περὶ τὰ μέσα δὲ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος εἰς τὴν νῆσον τῶν Ἰωαννίνων ἤκμαζε φοιτητήριον διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς γενεᾶς τῶν φιλοπατρίδων, εἵτινες ἐχρημάτισαν κτήτορες καὶ προνομιοῦχοι ἡγούμενοι τῆς μονῆς, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ ἐθνικοὶ διδάσκαλοι. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἱδρύθη ἡ πρώτη σχολὴ τῶν Ἰωαννίνων ἐν ἔτει 1680 ὑπὸ τοῦ Γκιοῦμα. Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην ἐδίδαξαν ὁ Βησσαρίων Μακρῆς, ὁ Σουγδουρῆς, ὁ Μεθόδιος Ἀνθρακίτης, ὁ Μπαλανος Βασιλόπουλος, ὁ Οἰκονόμος, ὁ Καμινάρης, ἐν ᾧ ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ τῶν Ἰωαννίνων ἐξ ἄλλου ἀναφαίνεται σχολαρχὼν ἀπὸ τοῦ 1690 ὁ γεωγράφος Μελέτιος καὶ ἀργότερον διδάσκων ὁ ἐπιφανέστερος πάντων, ὁ ἀθάνατος τοῦ γένους διδάσκαλος ὁ Εὐγένειος Βούλγαρης καὶ τέλος ὁ μελίρρυτος Ἀθανάσιος Ψάλλιδας.

✻

Τοιαύτη εἶνε ἡ πόλις, ἣν ἀπέδωσεν εἰς τὴν μητέρα. Ἑλλάδα ἡ ἁπασθη τοῦ Διαδόχου. Πόλις τῶν θρύλων, τῆς ποιήσεως, τῆς τυραννίας, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ κοιτὶς τῶν διδασκάλων τοῦ γένους, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ χαλκουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφυρηλατήθησαν οἱ ἔνδοξοι πολεμάρχοι οἱ ὠμνήσαντες τὴν ἀθάνατον τοῦ Βαλαωρίτη μοῦσαν. Ἡ χθεσινὴ πρωΐα ἐχαιρέτισε τὴν πόλιν ταύτην ἐλευθέραν καὶ αἱ ἰαχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀκρατήτου χαρᾶς τῶν κατοίκων ἠνώθησαν μὲ τὰς νικητηρίους ἰαχὰς καὶ τοὺς κλαγγασμοὺς τῶν ὅπλων τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ μας. Ἡ δάφνη, ἥτις θὰ στέψῃ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐνδόξων νικητῶν τῶν συμπληρωσάντων διὰ τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων τὴν περίδοξον ἐκστρατείαν, θὰ κοσμήσῃ καὶ τοὺς ἀγνώστους τάφους, ὅλων ἐκείνων, οἵτινες προσέφερον τὴν ζωήν των θυσίαν εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἰδέαν, ἡ ὁποία ἀμείωτος καὶ ἀκεραία ἐξακολουθεῖ, μὲ τὴν αὐτὴν ἔνταστιν καὶ μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἀφ' ἧς ἐπιπτεν πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ρωμανοῦ, ὁ τελευταῖος ἡγεμὼν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Αἱ μεταναστεύσεις τῶν ἰχθύων

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἤρχισεν ἀπὸ δύο περίπου ἐτῶν ἐπιστημονικὴν ἀνάκρισιν περὶ τῶν συνηθειῶν τῶν ἰχθύων καὶ ἰδίως περὶ τῶν μεταναστευτικῶν κινήσεων, ἵνα δυνηθῇ νὰ λύσῃ μετ' ἐπιγνώσεως τῶν πραγμάτων πολλὰ σπουδαῖα ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἁλιείαν, ὡς ἡ ἀφθονία καὶ ἡ ἐξαφάνισις μερικῶν εἰδῶν ἰχθύων εἰς μερικὰ ὕδατα. Κατὰ πρῶτον ἐσημειώθησαν πλεῖστοι ἰχθῦς καὶ δαταρακόδερμα ἀφεθέντα κατόπιν ἐλεύθερα. Ἀργότερον ἡλιεύθησαν πάλιν χάρις εἰς τὰ διεθνῆ βραβεῖα. Ἀπὸ μόνον τὸν σταθμὸν τοῦ Ἄμπερτιν τῆς Σκωτίας, ἀνεχώρησαν 1500 ἰχθῦς διαφόρων εἰδῶν, ἁλιευθέντες πάλιν κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ἐξηκριβώθη οὕτω ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν διέτρεξεν 155 μίλια εἰς 689 ἡμέρας, ἕτερος 108 μίλια εἰς 144 ἡμέρας.

Ἡ ἀντοχὴ τοῦ κελύφους τοῦ ᾠοῦ

Πρόσφατα πειράματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ κέλυφος τοῦ ᾠοῦ εἰς τὰ δύο ἄκρα ἀντέχει εἰς πίεσιν, ἥτις ποικίλει ἀπὸ 3 μέχρι 18 χιλιογράμμων, ὁ δὲ κατὰ μέσον ὅρον πάχος του δὲν ὑπερβαίνει τὰ 1/10 χιλιοστὰ τοῦ ἑκατοστομέτρου.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Η ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

— Πόση δύναμις ὑπῆρχε
— Ἡ διάταξις τῶν σωμάτων
— Τὸ δεξιόν, τὸ κέντρον καὶ τὸ ἀριστερὸν

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἡ μετωπικὴ μαχητικὴ παράταξις τῶν δυνάμεων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸ τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν δύο ἐρεδρικῶν αὐτῆς πυροβολείων τοῦ ἁγ. Νικολάου καὶ τοῦ Μοναστ

...ιν, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς προχθὲς διὰ διαδοχικῶν ἀγώνων ἀπώθει τὸν ἐχθρὸν ἐκ Χρυσοβίτσης, Δρεστενίκου, Λιάπι-Δεμάτι.

Τὸ δεξιὸν τῆς 6ης μεραρχίας ἐπροχώρησε καὶ τοῦτο ὀλίγον, τὰ δὲ τμήματα τῶν λοιπῶν Μεραρχιῶν, καθ' ἃς εἶχον διαταγὰς παρέμειναν βάλλοντα εἰς ἃς κατεῖχον θέσεις.

Τὸ πυροβολικὸν συνέδραμε τὸν ἀγῶνα καταπιέζον τὸν ἐχθρὸν διὰ σφοδροτάτου πυρός. Κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Τσούκας, Ἁγ. Νικολάου ἡ τρίτη φάλαγξ προελάσασα ἐκυρίευσε τὸ συγκρότημα Δουροῦτι, τὸ δὲ σκέτος εὗρε τὸ ἀριστερὸν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς Δουροῦτι, Ραψίστα-Βοδίεστα πεδιάς βορείως Μανωλιάσας.

Οὕτω τὰ στρατεύματά μου ἐνίκησαν σήμερον καθ' ὅλην τὴν γραμμήν.

Ἡ ἐπίθεσις καὶ καταδίωξις θὰ ἐξακολουθήσῃ, αὔριον μέχρι πλήρους καταστροφῆς τοῦ ἐχθροῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως θὰ ὑποβάλλω λεπτομερεστέραν ἔκθεσιν.

Κωνσταντῖνος Διάδοχος

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Τὸ δεύτερον τηλεγράφημα, τοῦ Διαδόχου, τὸ ὁποῖον ἀπευθύνετο πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἶχεν ὡς ἑξῆς :

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου ὥρα 6 π. μ.

Α. Μ. Βασιλέα Θεσσαλονίκην

Πρωθυπουργὸν Ἀθήνας

Ἀλωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁλοκλήρου τοῦ δυτικοῦ μετώπου τοῦ φρουρίου [illegible] καὶ κυκλωθείσης τῆς γραμμῆς Ἐν Ἀθήναις [illegible] καὶ Καστρίτσης ὁ Ἐσ[illegible] ἐξέλωσε τὴν στιγμὴν ταύτην ὅτι ὁ στρατός του παραδίδεται αἰχμάλωτος πολέμου.

Λεπτομερείας τῆς μεγάλης νίκης τοῦ ἀνδρείου στρατοῦ μας θὰ τηλεγραφήσω προσεχῶς.

Κωνσταντῖνος Διάδοχος

ΑΛΛΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐπίσης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη καὶ τὸ κατωτέρω ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐξ Ἐμὶν Ἀγᾶ :

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου ὥρα 8 π. μ.

Σήμερον εἰς τὰς 2 καὶ 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς ἐδήλωσεν εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ παραδοθῇ.

Μετὰ δύο περίπου ὥρας αὐτοχίνητον φέρον τὸν Ρεσὺρ πασσᾶν καὶ τὸν Ταλὰτ βέην μετὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων ἔρθασαν εἰς Ἐμὶν Ἀγᾶ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἠττημένου ἀρχιστρατήγου ἄνευ περιφράσεως ὡμολόγησαν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἶνε τελείως ἀπελπιστικὴ μετὰ τὴν χθεσινὴν τῶν ἡμετέρων ἐπίθεσιν καὶ ὅτι ἡ παράδοσις εἶνε εὐκταία διὰ τὸν Ἐσσὰτ λύσις.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ὁ ἐχθρικὸς στρατὸς κατέστη αἰχμάλωτος πολέμου. Ἕκαστον τμῆμα τῆς τουρκικῆς στρατιᾶς θὰ ὑψώνῃ λευκὴν σημαίαν καὶ θὰ παραδίδηται εἰς τοὺς ἡμετέρους.

Ἡ μεγάλη εἴδησις διαδοθεῖσα ἀνὰ τὸ στρατόπεδον περὶ τὸ λυκαυγὲς ἐχρησίμευσεν ὡς τὸ πλέον εὐφρόσυνον σάλπισμα διὰ τὸν ἀναπαυόμενον μετὰ τοὺς μόχθους τοῦ χθεσινοῦ ἀγῶνος στρατόν μας.

Οἱ ἄνδρες ἐγείροντες ἀλλήλους ἀναφωνοῦν «Χριστὸς Ἀνέστη» ζητοκραυγάζουν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ ἑορτάζουν μὲ σεμνότητα νικητῶν τὸν ἡρωϊκὸν θρίαμβον τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἄλλο τηλεγράφημα ληφθὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς ἀναγγέλλει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο προήρχετο ἐπίσης ἐξ Ἐμὶν Ἀγᾶ καὶ εἶχεν ὡς ἑπεται :

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου, ὥρα 9 πρωϊνή.— Τρεῖς ἴλαι ἱππικοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποστρατήγου Σούτσου εἰσῆλθον εἰς τὰ Ἰωάννινα. Τὸ Μπιζάνι καλύπτεται ὑπὸ λευκῶν σημαιῶν.

— Μία εἴδησις περὶ τῶν ζημιῶν

Τηλεγράφημα ἰδιωτικὸν ἐκ Φιλιππιάδος ἀγγέλλει, ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν ἡμετέρων κατὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἰωαννίνων εἶνε ἐλάχιστοι.

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Πάντα τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα τοιχοκολληθέντα ἔξωθι τῶν ἐφημερίδων ἀνεγινώσκοντο ἀπλήστως ὑπὸ τοῦ πλήθους. Εἰς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα περιεκλείετο ὁλόκληρος ἡ ἐθνικὴ εὐτυχία.

Τὸ ὄνειρον εἶχε γείνῃ πρᾶγμα. Ὁ Ἐσσὰτ ἔκυπτε πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἐλευθερωτοῦ καὶ τὰ τρομερὰ στόμια τῶν τηλεβόλων τοῦ Μπιζανίου ἐσίγησαν πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Ὡς καὶ ἀνωτέρω γράφομεν, πνοὴ ἀνέμου, ἀκτὶς φωτὸς, κυματισμοὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος δὲν ἔθεσαν ποτὲ τὴν ταχύτητα με τὴν ὁποίαν ἡ εὐχάριστος εἴδησις ἐκυκλοφόρησεν ἀπὸ τῶν κέντρων εἰς τὰς ἀκρωτάτας γωνίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς, σκορπίζουσα παλμοὺς χαρᾶς, ἀκτινοβολίας, εὐφροσύνης, ρίγη εὐτυχίας.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μωρὰ καὶ γέροντες εἶχον εἰς τὸ στόμα μίαν φράσιν, δύο λέξεις : «Ἐπήγαμε στὰ Γιάννενα !» Καὶ τὰ ἐχάριζαν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον μέσα εἰς ἕνα ἀσπασμὸν τρελλῆς χαρᾶς, ἕνα ἀναγκαλισμὸν ὑπερτάτης συγκινήσεως.

ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁμοβροντίαι πυροβολισμῶν ἔδωσαν τὸ σύνθημα τῆς συγκροτήσεως ἀνθρωπίνου χειμάρρου, ὅστις ἐξεχύθη εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν ἰαχαῖς καὶ ἀλαλαγμοῖς, ὅτε χειροκροτῶν, ὅτε ζητωκραυγάζων, μαι ὁμενος αὐτόχρημα ἐπὶ τῇ μεγάλῃ νίκῃ.

Οὕτω ἐσχηματίσθη παμπληθὴς διαδήλωσις, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦσαν τὰ ἀθάνατα εὐζωνάκια.

Οἱ διαδηλωταὶ ζητωκραυγαζοντες, ἀλληλοφιλούμενοι καὶ ἀλληλαγκαλιζόμενοι ἔφθασαν εἰς τὴν Ὁμόνοιαν, ὅπου ἄλλα πλήθη ἀνέμενον.

Πάντες οἱ ἐξώσται τῶν οἰκιῶν τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ τῆς Ὁμονοίας ἦσαν κατάμεστοι κόσμου αἱ δὲ κυρίαι καὶ δεσποινίδες ἔσειον τὰ μανδύλιά των καὶ ἔρριπτον μὲ ἄνθη τοὺς διαδηλωτάς.

Μετ' ὀλίγον τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως καὶ μουσικὴ, ἥτις παιανίζει διαρκῶς τὸ «Μαῦρ' εἶνε νύχτα στὰ βουνά».

Οἱ διαδηλωταὶ περιέρχονται τὰς διαφόρους κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ τὴν 1ην μ. μ. ὥραν ἤρχισαν νὰ διαλύωνται.

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης αὐτῆς διαδηλώσεως, περιήρχοντο καὶ τὰς λοιπὰς ὁδοὺς μικραὶ ὁμάδες ἐν πυροβολισμοῖς καὶ ζητωκραυγαῖς, εἰς τρόπον ὥστε ὁλόκληρος ἡ πόλις εὑρέθη ἐν πρωτοφανεῖ συναγερμῷ.

— Οἱ εὔζωνοι χορεύοντες

Περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν μία ὁμὰς εὐζώνων ἐφάνη κατερχομένη ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ἀπεριφρόντῳ ἀλαλαγμῷ καὶ κατηυθύνθη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐκεῖ συνεκεντρώθη μετ' ὀλίγον πλῆθος κόσμου καὶ τὰ εὐζωνάκια ἔστησαν μέγαν χορὸν τραγουδοῦντες ᾄσματα τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ τῆς Ἠπείρου.

Εἰς τὸν χορὸν προσετέθησαν καὶ τινες στρατιῶται τοῦ πεζικοῦ, τοὺς ὁποίους ἐμιμήθησαν καὶ ἑκατοντάδες πολιτῶν. Οὕτω ἀπετελέσθη ἕνας παμμέγιστος χορευτικὸς κύκλος.

Ἐνῷ οἱ εὔζωνοι ἐχόρευον εἰς τὴν πλατεῖαν προσῆλθεν ἐκεῖ νὰ τοὺς θαυμάσῃ καὶ εἰς τραυματίας ἀνθυπολοχαγὸς.

Μόλις τὸν ἀντελήφθησαν οἱ εὔζωνοι τὸν ἤρπασαν εἰς τὰς χεῖράς των τὰς νευρώδεις καὶ ἐν χορῷ τὸν περιήγον ἀνὰ τὴν πλατεῖαν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Χαρακτηριστικὴ λίαν ἦτο ἡ ἐκτίμησις τοῦ κόσμου πρὸς τοὺς εὐζώνους.

Τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ὅπως ἐκφράσῃ ζωηρότερον τὸν θαυμασμὸν του πρὸς αὐτοὺς, ὕψωσεν ἐπὶ ράβδων ἐν εἴδει σημαίας «λερὲς» φουστανέλες εὐζώνων».

Ἄλλοι ἔρριπτον τὰς φουστανέλλας εἰς τοὺς ὤμους ἐν εἴδει κασκόλ.

— Τί ἔγεινεν εἰς τὸ Ἀρσάκειον

Λίαν συγκινητικαὶ ἦσαν αἱ ἔλαβον χώραν ἔξωθι τοῦ Ἀρσακείου, καθ' ἣν στιγμὴν μία διαδήλωσις κατήρχετο τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς εὐζώνους.

Πᾶσαι αἱ Ἀρσακιάδες ἐξῆλθον τοῦ κτιρίου καὶ κρατοῦσαι Ἑλληνικὰς μικρὰς σημαίας ἐζητωκραύγαζον.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε τότε εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ.

Οἱ εὔζωνοι καὶ οἱ διαδηλωταὶ ἔκλαιον καὶ ἠσπάζοντο τὰς εἰκόνας τοῦ Διαδόχου, τὰς ὁποίας ἐκράτουν εἰς τὰς χεῖρας.

— Εἰς τὰς συνοικίας

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιγραφῇ ὁ πανζουρλισμὸς τῶν συνοικιῶν μόλις ἐγνώσθη τὸ εὐφρόσυνον γεγονός. Ἕνας πυροβολισμὸς ἠκούετο διαρκῆς, πανταχόθεν σημαῖαι ὑψώθησαν καὶ ζητωκραυγαὶ ἐδόνουν τὸν ἀέρα.

Αἱ γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια τῶν ὁποίων ἀδελφοί, σύζυγοι καὶ μνηστῆρες ἐπολέμουν εἰς τὸ Μπιζάνι, ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ἀλλήλοασπαζόμεναι, κλαίουσαι καὶ παντοιοτρόπως ἐκδηλοῦσαι τὴν χαρὰν των.

— Νὰ μᾶς ζήσῃ ὁ Διάδοχος.

— Νὰ μᾶς ζήσῃ ὁ στρατός μας.

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Αὐταὶ αἱ φωναὶ ἠκούοντο ἀπὸ τὰ παράθυρα, τοὺς ἐξώστας, τὰς θύρας, ἀπὸ παντοῦ.

— Ἡ συμμετοχὴ τῶν σχολείων

Μεγίστην ζωηρότητα προσέδωκαν εἰς τὴν γενικὴν χαρὰν καὶ αἱ χιλιάδες τῶν μηθητῶν, οἵτινες μέλις ἠγγέλθη τὸ μέγα ἐθνικὸν γεγονὸς, ἐγκατέλειψαν τὰ σχολεῖα των μετὰ τῶν καθηγητῶν των καὶ ἑνωθέντες μετὰ τῶν διαδηλωτῶν ἐπηύξησαν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαράν.

Οἱ μαθηταὶ τῆς ἑλληνογαλλικῆς σχολῆς, φέροντες τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα καὶ κρατοῦντες σημαίας, παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης οἱ μαθηταὶ τοῦ «Δραγατσείου» ἐν σώματι περιῆλθον τὰς ὁδοὺς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς μουσικὴν, ἥτις ἀνέκρουε διάφορα ἐθνικὰ ἄσματα.

— Καὶ οἱ Σέρβοι

Οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Σέρβοι ἀξιωματικοὶ δὲν ἔμειναν ἀμέτοχοι τῆς χαρᾶς ἥτις κατέλαβε πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἐμφανέστατα ἐξεδήλουν τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὴν συμμαχικὴν νίκην, πολλαχοῦ δὲ ἐπευφημήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιληφθέντος αὐτοὺς κόσμου.

Οἱ Σέρβοι ἀξιωματικοὶ ἐξεφράζοντο ἀπεριφράστως, λέγοντες ὅτι ἡ ἅλωσις τῶν Ἰωαννίνων εἶνε μέγα κατόρθωμα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

Περὶ τὴν 5ην ἑσπερινὴν ὥραν ἀνεκοινώθη τὸ κάτωθι ἐπίσημον τηλεγράφημα :

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου, ὥρα 9.30' μ. μ.—Εἰς τὰς 4.40' ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰωαννίνων οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Διαδόχου διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου [illegible] καὶ ἡ φρουρὰ παραδίδοται ἄνευ ὅρων. Τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον περιλαμβάνει τὰς τέσσαρας ἑπομένας παραγράφους :

1ον) Τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων παραδίδεται εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν.

2ον) Τὰ σήμερον ἐν τῷ φρουρίῳ εὑρισκόμενα στρατεύματα παραδίδονται ὡς αἰχμάλωτα πολέμου.

3ον Ἅπαν τὸ πολεμικὸν ὑλικόν, ὅπλα σημαῖαι καὶ ἵπποι, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν στρατόν, παραδοθήσονται τῷ ἑλληνικῷ στρατεύματι εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκονται.

4ον) Πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ πληγωμένοι καὶ ἀσθενεῖς, ὑπάλληλοι εἰς τὸν νόμον τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ἐσσὰτ παρὰ τῷ στρατηγείῳ εἰς Ἐμὶν Ἀγᾶ σήμερον τὴν πρωΐαν, ἡ φρουρὰ συνέκειτο ἐκ 33 χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ὁ ὑπίλαρχος Στάϊκος ἀναφέρει ἐξ Ἰωαννίνων, ὅπου ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Στρατηγοῦ, ὅτι χθὲς τὸ ἑσπέρας ἰσχυρὸν σῶμα στρατοῦ, ἐν τελείᾳ ἀποσυνθέσει, ἀπεχώρησε πρὸς Λυκόστομον. Ὁ Ἐσσὰτ πασσᾶς ἐδικαιολογήθη λέγων, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑποχώρησιν ταύτην, καθ' ὅσον οὗτοι ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἀλῆ Ριζᾶ πασσᾶ, ἐπὶ τούτου δὲ οὐδεμίαν εἶχε δικαιοδοσίαν ὁ Ἐσσάτ.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καταγίνεται ἤδη εἰς τὴν ληψιν διαφόρων μέτρων, σχετικῶν πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν.

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΕΜΙΝ ΑΓΑ, 21 Φεβρουαρίου, ὥρα 6. μ.μ.—Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνετάχθη τὸ ὁριστικὸν πρωτόκολλον περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίων. Ἐν ὀνόματι τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ὑπέγραψαν οἱ λοχαγοὶ τοῦ Γενικοῦ ἐπιτελείου κ. κ. Σρατηγὸς καὶ Μεταξᾶς, ἐκ μέρους δὲ τῶν Τούρκων ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἐσσὰτ πασσᾶ καὶ τέως Διοικητὴς τῶν Ἰωαννίνων Βεχὴπ βέης.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. βουλευτῶν κατευθύνεται διὰ τῶν ὁδῶν Βουλῆς, Ἑρμοῦ καὶ Εὐαγγελιστρίας εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν.

Κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁδῶν, ὁ κόσμος ἀπεκαλύπτετο χειροκροτῶν καὶ ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ ἐθνους, τοῦ στρατοῦ, τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁλόκληρος ἐκείνη ἡ μᾶζα τοῦ λαοῦ, ὅστις συνωθεῖτο συνοδεύων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου θὰ ἐτελεῖτο ἡ ἐπίσημος δοξολογία, κατέφασε πρὸ τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως, ἥτις ἐν τούτοις ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ λαὸν ὅστις ἐξέσπασεν εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα ἅμα καταφθασάντων τῶν ἐπισήμων.

Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν εἰς τὸν ναὸν εἶχον καταφθάσει αἱ συντεχνίαι μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων των, ἀναχωρήσασαι ἐκ τῆς Δημαρχίας, ὅπου προηγουμένως εἶχον συγκεντρωθῆ.

Μετὰ τῶν συντεχνιῶν μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν ὁ Δήμαρχος μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ προηγουμένης τῆς μουσικῆς ἥτις καθ' ὁδὸν ἀνέκρουε διάφορα ἐνθουσιώδη ἐμβατήρια.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπεδαύλισε τὴν φρενῖτιδα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὑφ' ἧς κατεῖχετο ὁ κόσμος ἐκσπάσαν εἰς ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει ἤδη ἀσφυκτικῶς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως, σείει σημαίας, εἰκόνας τοῦ νικητοῦ στρατηγοῦ Κωνσταντίνου Διαδόχου, ἐνῷ ἡ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα παιανίζει.

Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐπισήμων ἄρχεται ἡ δοξολογία, εἰς ἣν πάντες οἱ βουλευταὶ οὐδὲ αὐτῶν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐξαιρουμένων, ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ νίκῃ, ἣν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα κατήγαγον πρὸ τῶν Ἰωαννίνων, χοροστατούσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μετ' ὀλίγον περατοῦται αὕτη ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν τῶν ἐν τῷ ναῷ εὑρισκομένων, αἵτινες μεταδίδονται καὶ εἰς τὸ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ πλῆθος, ἐνῷ ἡ μουσικὴ παιανίζει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἡ συγκίνησις ἔχει φθάσει πλέον εἰς τὸ κατακόρυφον. Σκηναὶ ἀπεριγράπτου μεγαλείου, ἐνθουσιασμοῦ, ἐκδηλώσεων πατριωτικῶν λαμβάνουσι χώραν.

Οἱ ἐπίσημοι ἐξέρχονται μετ' ὀλίγον καὶ συνωστιζόμενοι κατωρθώθησι μὲ ἀγῶνα νὰ ἐπιβῶσι τῶν ἁμαξῶν καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι.

— Συγχαρητήρια πρὸς τὴν Α. Υ. τὴν Σοφίαν

Τελευταῖοι ἐξέρχονται τὸ Δημ. Συμβούλιον καὶ αἱ Συντεχνίαι καὶ κατευθύνονται διὰ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως, πλατείας Συντάγματος, λεωφόρου Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου (Κηφισίας) καὶ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διαδόχου.

Τὸ πλῆθος ἐν ζητωκραυγαῖς καταλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρὸ τῶν Ἀνακτόρων χῶρον, ἐνῷ ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Σόλωνος καὶ τοῦ Νομάρχου κ. Δασίου ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῇ Α. Υ. τῇ πριγκηπίσσῃ Σοφίᾳ, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δήμαρχος ἐξέφρασε δι' ὀλίγων τὰ συγχαρητήρια τοῦ λαοῦ διὰ τὴν νέαν περιφανῆ νίκην τοῦ Διαδόχου.

Ἡ πριγκήπισσα εὐχαριστεῖ δι' ὀλίγων καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρχεται ἀνακοινοῦσα τὰς εὐχαριστίας τῆς πριγκηπίσσης πρὸς τὸ πλῆθος ὅπερ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης διαλύεται.

— Τί ἔγεινε τὴν νύκτα

Τὴν νύκτα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν αὐτῶν παυριωτικῶν ἐκδηλώσεων ἐξηκολούθησεν ἡ κίνησις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Περὶ τὴν 6 1)2 μ. μ. ἠνάφθησαν τὰ τόξα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

Τὸ θέαμα ἰδίᾳ τῆς ὁδοῦ Σταδίου φωτιζομένης ὑπὸ τῶν μικρῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, καὶ πλήρους κόσμου ἀναερχομένου καὶ κατερχομένου ἦτο ὄντως φαντασμογορικόν.

Βεγγαλικὰ ἠνάφθησαν ἀπὸ τοὺς ἐξώστας πλείστων οἰκιῶν, ἐνῷ ἄλλαι οἰκίαι δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ εἶχον φωταγωγηθῆ.

Ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου περιήρχετο τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς παιανίζουσα ἐμβατήρια, καὶ τὴν 9ην ἀκριβῶς ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς μετὰ σαλπίγγων ἐσήμανε τὴν ἀποχώρησιν.

Καὶ εἰς τοὺς στρατῶνας μέχρι τῆς 9ης νυκτερινῆς ὥρας οἱ στρατιῶται ἐχόρευον πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ, ψάλλοντες διάφορα ἐθνικὰ ᾄσματα,

Ἡ κίνησις ἐξηκολούθησε ζωηρὰ καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου, ἐνῷ οἱ πυροβολισμοὶ ἀραιοὶ ἀραιοὶ ἠκούοντο μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ Βασιλεὺς μόλις ἔμαθε τὴν περιφανῆ νίκην τοῦ στρατοῦ μας ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

Κον Βενιζέλον, Πρωθυπουργὸν

Ἀθήνας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ὥρᾳ 11 π.μ.—Δόξα τῷ Ὑψίστῳ διὰ τὸν νέον θρίαμβον τοῦ ἀνδρείου στρατοῦ μας. Συγχαίρω μετὰ μεγάλης συγκινήσεως τὴν Κυβέρνησιν. Εἶμαι ὑπερήφανος διὰ τὴν νέαν ταύτην Ἐθνικὴν δόξαν.

Γεώργιος

— Ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸν Διάδοχον

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε χθὲς, τὴν μεσημβρίαν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως θερμότατον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Διάδοχον, διὰ τοῦ ὁποίου διερμηνεύει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸν δαφνηφόρον στρατηλάτην καὶ τὸν γενναῖον στρατὸν διὰ τὸ ἐθνικὸν τρόπαιον, ὅπερ ἔστησαν ἐπὶ τῶν φρουρίων τῶν Ἰωαννίνων.

— Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων

Ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη τὸ εὐχάριστον ἄγγελμα, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Διάδοχον τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα :

Α. Β. Υ. Διάδοχον

Ἀρχιστράτηγον Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ

Ἰωάννινα

Ὁ νέος μέγας θρίαμβος, τὸν ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἡρωικὴν Ὑμῶν ἀρχηγίαν κατήγαγεν ὁ γενναῖος ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν γῆν, ἀνακτήσας καὶ ἀποδώσας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πόλιν τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ τῶν παραδόσεων, κρατεῖ εἰς ἔξαλλον ἐνθουσιασμὸν τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν, πανηγυρίζουσαν ταύτην τὴν στιγμὴν ἐπὶ τῷ ἐνδόξῳ γεγονότι.

Ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων, μετὰ τελεσθεῖσαν πάνδημον δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, συνελθόντες εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, σπεύδουσι νὰ διερμηνεύσωσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. καὶ τὸν ὑπ' Αὐτὸν στρατὸν ἐπὶ τῇ περιλάμπρῳ νίκῃ, ἡ ὁποία πληροῖ ἀγαλλιάσεως τὴν ἐθνικὴν ψυχήν.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων

Σπ. Μερκούρης

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμ.

Ι. Σόλων

— Ἡ Ἀθηναϊκὴ Λέσχη

Ἡ Ἀθηναϊκὴ Λέσχη ἀπέστειλε διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον :

Α. Β. Υ. Κωνσταντῖνον Διάδοχον

Ἰωάννινα.

Ἐπὶ θριαμβευτικῇ καὶ ἐνδόξῳ ἁλώσει Ἰωαννίνων, κοιτίδι ἐθνικῶν θρύλων καὶ παραδόσεων ἀπελευθερωθέντος Ἑλληνισμοῦ, διαβιβάζω εὐσεβάστως Α. Β. Υ. καὶ ἀνδρείῳ στρατῷ εὐγνώμονα συγχαρητήρια Ἀθηναϊκῆς Λέσχης.

Πρόεδρος, *Κ. Τοπάλης*

— Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν

Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ ἀγγέλματι τῆς καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἀπέστειλε τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα :

Α. Μ. Βασιλέα Γεώργιον

Θεσσαλονίκην

Ἐπὶ περιφανῇ νίκῃ γενναίου Στρατοῦ μας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν λαοφιλοῦς Στρατηλάτου Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἀπελευθερώσαντος Ἠπειρωτ

ρετῆς. Ἐποτίσθη ἀπὸ ὅλας τὰς πικρίας, αἴτινες συνακολουθοῦν μοιραίως ἐν Ἑλλάδι κάθε ὑπέροχον ψυχήν. Κηδεύεται τὴν 4ην καὶ 1)2 ἐκ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».

Ἡ κηδεία τοῦ μεταστάντος θὰ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ, θὰ ἀποδοθῶσι δὲ εἰς τὸν νεκρὸν αἱ προσήκουσαι τιμαί, καθότι ἔφερε τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς ἐν μνημόσυνον πεσόντος

Ἀληθῶς ἐξόχως συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ ἥτις ἔλαβε χώραν χθὲς τελουμένου τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἐκ Ναυπλίου ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ Τσακωνοπούλου, ὅστις ἔπεσε γενναιώτατα μαχόμενος πρὸ τοῦ Μπιζανίου.

Τὴν στιγμὴν τοῦ μνημοσύνου ἠγγέλετο ἡ πτῶσις τῶν Ἰωαννίνων.

Καὶ ὁ χοροστατῶν ἀρχιεπίσκοπος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πεσόντος εἶπεν.

— Εἶνε μακαρία ἡ στιγμὴ καθ' ἣν μνημονευόμενος, μανθάνεμεν, γενναῖε, στρατιῶτα ὅτι τὰ Ἰωάννινα διὰ τὰ ὁποῖα ἔπεσες καὶ σὺ μαχόμενος ἀναπνέουσι τὴν αὔραν τῆς ἐλευθερίας.

Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις τῶν παρισταμένων οἵτινες ἀνελύθησαν εἰς λυγμούς, ἀσυγκρατήτους ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ συγκινήσεως διότι εἰς ἐπὶ πλέον νικητὴς δὲν ἔζησε νὰ ἴδῃ τῆς νίκης τὸ μεγαλούργημα.

Καὶ μία εὐτυχὴς σωτηρία

Ἡ ἀπροσεξία μερικῶν πυροβολούντων παρ' ὀλίγον νὰ στοιχίσῃ χθὲς τὴν ζωὴν εἰς δύο ἔγκριτα μέλη τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

Διήρχοντο ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας των ὁ κ. Γ. Ἀγγελόπουλος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ κ. Ἠλ. Ἀγγελόπουλος μηχανικός. Αἴφνης ὁ συριγμὸς μιᾶς σφαίρας ἐτάραξεν ἀμφοτέρους καὶ ἡ σφαῖρα διῆλθε ἔμπροσθεν ἀμφοτέρων διατρήσασα τὴν περιχειρίδα τοῦ κ. Γ. Ἀγγελοπούλου καὶ προξενήσασα ἐλαφρότατον ἔγκαυμα.

Ἄφεις προσφύγων

Διὰ τοῦ ρωσσικοῦ τῆς γραμμῆς «Βασίλισσα Ὄλγα» ἀφίκοντο χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ Κων)πόλεως 138 ὁμογενεῖς πρόσφυγες καὶ ἐπελαθέντες, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατόν μας.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Ὁ λόγος διὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ἐσσάτ.

— Καὶ τώρα ποῦ οἱ Τοῦρκοι τὸν ὠνόμασαν καὶ Γαζί, τί θὰ γίνῃ;

— Θὰ τὸν ξιλώσουν.

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ ΙΤΑΛΩΝ

— Εἰς τὴν Σύμην

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας αἱ Ἰταλικαὶ ἀρχαὶ τῆς Σύμης ἀνήρτησαν σημαίαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ὑπεχρέωσαν τὸν δήμαρχον ν' ἀνυψώνῃ ταύτην καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, τὸ ὁποῖον κατόπιν τούτου ὁ κ. Δήμαρχος ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Συνέστη ἐνταῦθα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀρχιμηχανικοὺς Σκλάβον καὶ Μπιτσάνην ἥτις ἐπελήφθη μελέτης μέρους ἐφ' οὗ χαραχθήσεται ἡ γραμμὴ Παπαπουλίου-Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη διηρέθη εἰς δύο συνεργεῖα ἐξ ὧν οὗ πρῶτον ἤρχισε σὴν χάραξιν τῆς γραμμῆς Γιδᾶ-Αἰκατερίνης, τὸ δὲ ἄλλο ἀσχολεῖται μὲ τὴν χάραξιν τῆς γραμμῆς Παπαπουλίου.

Ἡ χάραξις περατωθήσεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μετὰ δὲ ἓν ἔτος αἱ γραμμαὶ θὰ εἶνε ἕτοιμαι πρὸς ἐκμετάλευσιν.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω γραμμῶν ἀρχεται προσεχῶς ἡ χάραξις τῆς γραμμῆς Λαρίσσης-Καλαμπάκας-Σόροβιτς, εἰς τρόπον ὥστε τὰς ἀνακτηθείσας χώρας θὰ διασχίζουσι σιδηρόδρομοι καταλήγοντες εἰς τὴν ὑφισταμένην γραμμὴν Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Μετετέθη ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου κ. Ν. Γερακάρης ἐν Ἀθήναις.

Μετετέθη ὁ Πρωτοδίκης Κυπαρισσίας Γεωργόπουλος ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ Εἰρηνοδίκαι Οἰνοῦντος καὶ Σπάρτης ἐναλλάξ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΥΡΚΑΪΑ

Χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Θεολογίτου. Τὸ πῦρ κατεσβέσθη. Αἱ ζημίαι ἐλάχισται.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Πρόσκλησις γενικῆς συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ Καταστατικοῦ, προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 14)27 Μαρτίου 1913 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις ἕδρᾳ τῆς Ἑταιρίας ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 6.

Ἀντικείμενα ἡμερησίας διατάξεως

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1912.

2) Ἔκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1912.

3) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως 1912, καὶ προσδιορισμὸς τοῦ διανεμητέου μερίσματος.

4) Ἐκλογὴ δύο Συμβούλων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν διὰ κλήρου ἐξερχομένων δύο τοιούτων (ἄρθρ. 15 τοῦ Καταστατικοῦ.)

5) Ἐκλογὴ δύο Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1913.

Πᾶς κάτοχος τοὐλάχιστον 20 Μετοχῶν, ὀφείλει, ἵνα ἔχῃ δικαίωμα παραστάσεως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, νὰ καταθέσῃ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν Μετοχῶν αὐτοῦ, δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἕδραν τῆς Τραπέζης ἢ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα, Πρακτορεῖα καὶ Ὑποπρακτορεῖα αὐτῆς, ὡς καὶ εἰς τὰς κάτωθι ἀναφερομένας Τραπέζας.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, καὶ πάσαις ταῖς λοιπαῖς ἀνεγνωρισμέναις Τραπέζαις.

Ἐν Παρισίοις, παρὰ τῷ Comptoir National d' Escombte de Paris, 14 rue Bergére.

Ἐν Βερολίνῳ, παρὰ τῇ Nationale Bank für Deutschland.

Ἐν Κων/σ... συπόλει παρὰ τῷ κ. Λεωνίδᾳ Ζαρίφῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13)26 Φεβρουαρίου 1913.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ πρόεδρος

Ἰω. Δ. Βαλαωρίτης

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

παθολογικὰ καὶ μεταδοτικὰ

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΟΚΗΣ

Ἀχαρνῶν 16

8—10 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ προσοχὴ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὰς προόδους, τὰς ὁποίας ἤρξατο ἐπιτελοῦσα ἡ Περσία ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς κυβέρνησιν. Εἰς τὴν χώραν τῶν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

ταραχῶν καὶ τῶν ἐπαναστάσεων ἀποκατέστη ὄχι μόνον πλήρης τάξις, ἀλλ' ἤρχισαν νὰ ἐπιτελοῦνται καὶ ἔργα μεγάλης προόδου.

Τὸ κυριώτατον ἐξ αὐτῶν εἶνε ἡ ἀπόφασις πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ὅστις θὰ ἑνώνῃ τὴν Περσίαν μετὰ τῶν ἄλλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ θὰ ἀφίσῃ νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ πλοῦτος τῆς χώρας.

Διὰ τὴν Περσίαν ἤρχισεν ἤδη μεγαλειοτέρα προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ζητοῦσι νὰ ἐνισχύσωσι τὴν αὐτόθι ἐπιρροήν των.

Ὁπωσδήποτε κρίνεται ἀσφαλῶς ὅτι ἡ Περσία ταχέως θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κυκλον τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΜΠΤΗ 21 Φεβρουαρίου

Οἱ Νεότουρκοι καὶ ἡ εἰρήνη

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἀθηναϊκόν).— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως πρὸς τὸν «Ἔγκφιρον Ἀγγελιαφόρον» ὅτι οἱ Νεότουρκοι ὑποστηρίζουσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν εἰρήνην. Δέχονται τὴν παραχώρησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως, ἀλλὰ ζητοῦσιν ὅπως ἡ φρουρὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῶν τιμῶν τοῦ πολέμου, καὶ ὅπως αἱ Δυνάμεις ἐγγυηθῶσιν εἰς τὸ ἑξῆς τὴν ἀκεραιότητα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας παραιτούμεναι ἐπίσης καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου.

Ἐγγυήσεις διὰ τὰς διαπραγματεύσεις

ΣΟΦΙΑ (Ἀθηναϊκόν).— Βεβαιοῦται ὅτι τὰ σύμμαχα Βαλκανικὰ Κράτη θὰ ζητήσουν παρὰ τῶν Δυνάμεων σοβαρὰς ἐγγυήσεις προτοῦ ἀποδεχθοῦν καὶ ἐπαναλάβουν τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις.

Μία διαμαρτυρία τῆς Πύλης

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ (Ἀθηναϊκόν).— Ἡ Πύλη διεμαρτυρήθη διὰ τὸν κανονιοβολισμὸν τοῦ βουλγαρικοῦ πυροβολικοῦ κατ' οὐδετέρων πλοίων.

Προκαταβολὴ εἰς τὴν Τουρκίαν

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ (Ἀθηναϊκόν).— Ἡ Σιδηροδρομικὴ Ἑταιρία προκατέβαλεν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον 300,000 λίρας ὀθωμανικὰς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑτέρας 50 χιλιάδας πρὸς ἀγορὰν πλοίων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πριγκηπονήσων.

Θάνατος ἀεροπόρου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ἀθηναϊκόν).—Ὁ ἀεροπόρος Ζοφρέϋ ἐφονεύθη πεσὼν ἐκ τοῦ ἀεροπλάνου του κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς πτήσεως.

Συγχωρητήρια τῆς Σοβράνιε

ΣΟΦΙΑ (Ἀθηναϊκόν).— Ἡ Σοβράνιε ἐπεφάσισε δι' ἀναστάσεως νὰ ἀπευθύνῃ θερμότατα συγχωρητήρια πρὸς τὴν Δούμαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς τριακοσιετηρίδος τοῦ Οἴκου τῶν Ρωμανόφ.

Διάψευσις διαδόσεων

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (Ἀθηναϊκόν).— Αἱ ὑπὸ τοῦ δηθὲν Ἀλβανικοῦ ἐν Τεργέστῃ συνεδρίου διαδοθεῖσαι εἰδήσεις, ὅτι οἱ Μαλισσόροι καὶ οἱ Μιδῖται ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων παρὰ τὴν Σκόδραν, καταλαβόντες τὸ φρούριον τῆς Βεδίτζης, εἶνε ἐντελῶς ψευδεῖς κατ' ἐπισήμους πληροφορίας τοῦ Σερβικοῦ Στραταρχείου.

Ναυάγιον τορπιλλοβόλου

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἐθνικόν). — Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 178 τορπιλλοβόλον ἐναυάγησε. Ὑπάρχουν 60 πνιγμένοι.

Διαμαρτυρία χωρίων τῆς Δοβρούτζης

ΣΟΦΙΑ (Ἀθηναϊκόν).—Ἅπαντες οἱ κάτοικοι τεσσαράκοντα περίπου χωρίων τῆς βουλγαρικῆς Δοβρούτζης ἀπηύθυναν διὰ τῶν Δημάρχων των ἔντονα τηλεγραφήματα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ τοὺς Βουλευτής, δι' ὧν διαμαρτύρονται διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἐδάφους των πρὸς τὴν Ρουμανίαν, ὅπου τοὺς περιμένει ἡ τύχη τῶν ἀδελφῶν τῆς Ρουμανικῆς Δοβρούτζης καὶ ἐπιμένουσι παρακαλοῦντες τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι νὰ ἀποσπασθῶσιν αἱ ἑστίαι των καὶ οἱ τάφοι των ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος Βουλγαρίας.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ὁ Ἀλφόνσος ἐπὶ πιδαλιουχουμένου

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος ἐπεσκέφθη τὸ ἀεροδρόμιον τῶν «Τεσσάρων ἀνέμων» πλησίον τῆς Μαδρίτης κείμενον, παρέστη δὲ εἰς τὰς πτήσεις πολλῶν ἀεροπλάνων.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς ἣν προέβη ὁ Ἀλφόνσος ΙΙΙ' ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ καὶ μίαν πτῆσιν διὰ τοῦ πηδαλιουχουμένου «Ἱσπανία». Ὄντως δὲ ἐμανιώδης διὰ τὸν ἀθλητισμὸν Ἀλφόνσος, ἀνυψώθη εἰς τὰ ὕψη μετὰ τῆς θαυμασίας πτητικῆς μηχανῆς, τὴν πτῆσιν δὲ τοῦ ζωηροῦ μονάρχου παρηκολούθει ἡ βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βεατρίκης.

Πρωϊνὸς κόρης

Συγκινητικὸν παράδειγμα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως ἐπέδειξε πρό τινων ἡμερῶν εἰς Βάριον τῆς Ἰταλίας μία νεᾶνις.

Ὁ Δομένικος Βάκος θυλαμηπόλος, ἀσθενὴς ἀπὸ ἐτῶν ἐκ δερματικοῦ νοσήματος τὸ ὁποῖον τελευταῖως προσέβαλε ὁλόκληρον τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ πόδα, παρ' ὅλα τὰ φάρμακα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν δὲν κατώρθωσε νὰ ἐλευθερωθῇ τῆς ἀσθενείας του, ἥτις μεταξὺ τῶν ἄλλων ἠμπόδιζεν αὐτὸν νὰ ἐργασθῇ.

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ ἀτυχὴς ἀσθενὴς παρουσιασθεὶς εἰς τὸ χειρουργικὸν τμῆμα τοῦ νοσοκομείου Βαρίου καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑποστῇ τὴν λεπτοτάτην ἐγχείρησιν ἐπὶ τῆς ἀσθενοῦς ἐπιδερμίδος του.

Πλὴν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ δέρματος ὁ ἰατρὸς ἐδήλωσεν ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη ἐξευρέσεως ἐπιδερμίδος ἐκ σώματος ὁμαίμου πρὸς τὸν πάσχοντα. Μόλις ἐπληροφορήθη τοῦτο ἡ θυγάτηρ τοῦ πάσχοντος Καρμέλλα προσεφέρθη νὰ θυσιάσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐπιδερμίδα τῆς μιᾶς χειρός της, ὅπως ἴαθῇ ὁ πατήρ της.

Ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἐπιδερμίδος ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς ἡρωϊκῆς θυγατρὸς ἀπέδωκεν εἰς τὸν ἀσθενῆ πατέρα τὴν ὑγείαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἡ Ἑταιρία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Σιδηροδρόμου ἐκθέτει εἰς πλειοδοσίαν διάφορα ἐπίπλα παρὰ τῷ Παλαιῷ Σταθμῷ Θησίου, ὅπου ὁ βουλόμενος δύναται νὰ τὰ ἐπισκεφθῇ. Δέχεται δὲ προσφορὰς ἐγγράφους παρὰ τοῖς ἐν Ὁμονοίᾳ γραφείοις αὐτοῦ.

Η ΒΟΥΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

— Αἱ δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν
— Ἡ θριαμβευτικὴ νίκη τοῦ στρατοῦ μας
— Ὁ Ἑλληνισμὸς ἕτοιμος εἰς νέας θυσίας
— Προτάσεις βουλευτῶν

Η ΒΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς παρουσίασεν ἔκτακτον ἐνδιαφέρον. Πολὺ πρὸ τῆς 4ης μ. μ. κόσμος ἐν συρροῇ κατέκλυσε τὸν πρὸ τοῦ βουλευτηρίου περίβολον, ἄλλος δὲ κόσμος ἐπλήρωσε τὰς ἑκατέρωθεν ὁδούς. Ἰσχυρὰ δύναμις χωροφυλάκων ἐπετήρει τὴν τάξιν, τῆς ὁποίας ἡ τήρησις καθίστατο προβληματικὴ λόγῳ τῆς μεγάλης κοσμοσυγκεντρώσεως. Περὶ τὴν 4ην μ. μ. πλῆθος ἄπειρον εἶχεν διακόψει τὴν συγκοινωνίαν. Μάτην οἱ φρουροὶ προσεπάθουν νὰ ἀπωθήσουν τὸν κόσμον. Ἡ συγκέντρωσις ἦτο τοιαύτη, ὥστε καθίστατο ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἀνοιχθῇ δίοδος.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλῆς παρουσίαζε εἰκόνα ἑορτάσιμον. Αἱ κυρίαι πρῶται, πρὶν ἀκόμη ἀνοιχθῇ ἡ κυρία εἴσοδος εἶχον καταλάβῃ ἐξ ἐφόδου τὰ θεωρεῖα. Εἰς τοὺς διαδρόμους ἐπίσης διέκρινέ τις κάποιαν ἀήθη κίνησιν. Ἐν τῷ συνόλῳ δὲ ἡ Βουλὴ παρεῖχεν ἔκτακτον θέαμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ χαιρέτες καὶ ἀλληλοσυγχαιρόμενοι διὰ τὴν μεγάλην νίκην τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν θέατα ἦτο ὁ ναύαρχος κ. Τῶφφνελ.

Πρῶτος ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων εἰσέρχεται ὁ κ. Θεοτόκης συνοδευόμενος παρὰ τῶν κ. κ. Κουμουνδούρου καὶ Σοκόλη. Ταὐτοχρόνως εἰσέρχεται καὶ ὁ κ. Γούναρης. Ὀλίγον ἀργότερον ὁ κ. Ράλλης καὶ τελευταῖος ὅλων ὁ κ. Μαυρομιχάλης.

Τὴν 4 1)4 ἀκούονται χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί, μετὰ δέκα δὲ λεπτὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν θεωρείων καὶ τῆς Βουλῆς καταλαμβάνει τὰς ἕδρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀμέσως κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ζαβιτσιάνος, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, ὅπως ἀποσταλῇ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ρωσσικὴν Δούμαν ἐν εὐκαιρίᾳ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἰωβηλαίου τοῦ οἴκου Ρωμανόφ.

Ἡ Βουλὴ διὰ χειροκροτημάτων ἐγκρίνει τὸ τηλεγράφημα.

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ

Μεθ' ὃ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὅστις ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς ἀναγνώσκει τὰ εἰς ἄλλην θέσιν δημοσιευόμενα τηλεγραφήματα περὶ γενικῆς ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἅλωσιν τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων.

—Πρὸς τὴν Α.Β.Γ. τὸν διάδοχον διεβίβασα, ἐξακοκουθεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διαπέμπων αὐτῷ τὰς βαθείας εὐχὰς διὰ τὴν περιφανῆ νέαν νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης διεβίβασα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς Θεσσαλονίκην, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ ἀκολούθου τηλεγραφήματος.

(Ἀναγινώσκει τὸ τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως ὅπερ δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην).

Ἡ Βουλὴ ὅλη σείεται ἐκ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου.

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Μαυρομιχάλη

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐκ τῆς θέσεώς του ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς :

Κ. Π. Μαυρομιχάλης. Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τὸ ὁποῖο μετέδωκε πρὸ μικροῦ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν, ἤγειρεν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰσθήματα ἀνεκφράστου ἀγαλλιάσεως καὶ ἀνακουφίσεως. Διότι σήμερον πληροῦται ὁ αἰώνιος καὶ κοινὸς πόθος ὄχι μόνον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τῆς ἱστορικῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης. Ἐὰν δὲ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐὰν δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι δὲν ἀπεσπάσθη ποτὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ ὀνείρων, δύναται νὰ καυχηθῶσιν ἐπίσης καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὴν καταγωγήν των. Καὶ δι' αὐτὸ, κύριοι, σπεύδω νὰ χαιρετίσω μετὰ συγκινήσεως τὴν εἴσοδον τῶν Ἠπειρωτῶν εἰς τὸ κόλπον τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς τόσης χαρᾶς δὲν πρέπει, φρονῶ, νὰ λησμονήσωμεν καὶ τοὺς ὑποδείσαντας ἀδελφοὺς ἡμῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τούτα ἐπιτραπήτω εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βεβιωτάτην θλῖψιν ὅτι παρεκινήσαμεν ὀλιγοστὴ ἡ τύχη 500 καὶ πλέον χιλιάδων ὁμογενῶν, οἵτινες ἠθελησαν ἀναγκαῖα ἢ ἐγκαιρότερον παρουσία τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤθελε βεβαίως ἀντλήσει δύναμιν ἐπαρκῆ, ὅπως ἀντιστῇ κατὰ πάσης τυχὸν ἀδικίας καὶ ἀπληστίας. Εἰς ἡμᾶς δὲ ἐδίδετο ἀφορμὴ ὅπως διαμαρτυρηθῶμεν ἔκτοτε προσηκόντως καὶ ρνωμεν δι' ἀνθέων καὶ δακρύων τοὺς τάφους ἐκείνων, οἵτινες ἐπὶ αἰῶ ας ὁλοκλήρους ἠγωνίσθησαν ἡρωϊκῶς ἵνα μεί-ωσιν Ἕλληνες.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περιορίσωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ νὰ σιγήσωμεν μὴ τυχὸν ὑποληφθῶμεν ἔστω καὶ π-ρρωθεν, ὅτι παραβλάπτομεν κατά τι τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις, νὰ σιγήσωμεν μάλιστα ἐνῷ διὰ τῆς στάσεως ἡμῶν ταύτης ἐνισχύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, εὐτυχῶς ὑπὸ ἔποψιν στρατιωτικὴν, ὑπὸ ἔποψιν πολεμικὴν δυνάμεθα ἐλευθέρως νὰ ἀπροκαλύπτωσ νὰ ὁμιλήσωμεν. Καὶ λέγομεν : ὅτι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας ἐν καὶ μόνον κυριαρχεῖ αἴσθημα, αἴσθημα ἀπεράντου ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ ἡρωικὰ κατορθώματα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Πᾶς ὁπλίτης καὶ πᾶς ναύτης ὑπῆρξεν ἥρως ἀληθῆς. Πᾶς δὲ ἀξιωματικὸς ἀψηφῶν τὰς σφαῖρας καὶ τὸν θάνατον ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ πρὸς παραδειγματισμόν. Ὑπεράνω ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν αὐτοθυσιῶν ὑπερίπταται ἡ αἰγίδωσ. ἡ κυρία εἴσοδος εἶχον καταλάβῃ ἐξ ἐφόδου τὰ θεωρεῖα. Εἰς τοὺς διαδρόμους ἐπίσης διέκρινέ τις κάποιαν ἀήθη κίνησιν. Ἐν τῷ συνόλῳ δὲ ἡ Βουλὴ παρεῖχεν ἔκτακτον θέαμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ χαιρέτες καὶ ἀλληλοσυγχαιρόμενοι διὰ τὴν μεγάλην νίκην τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν θέατα ἦτο ὁ ναύαρχος κ. Τῶφφνελ.

Πρῶτος ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων εἰσέρχεται ὁ κ. Θεοτόκης συνοδευόμενος παρὰ τῶν κ. κ. Κουμουνδούρου καὶ Σοκόλη. Ταὐτοχρόνως εἰσέρχεται καὶ ὁ κ. Γούναρης. Ὀλίγον ἀργότερον ὁ κ. Ράλλης καὶ τελευταῖος ὅλων ὁ κ. Μαυρομιχάλης.

Τὴν 4 1)4 ἀκούονται χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί, μετὰ δέκα δὲ λεπτὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν θεωρείων καὶ τῆς Βουλῆς καταλαμβάνει τὰς ἕδρας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀμέσως κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ζαβιτσιάνος, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς, ὅπως ἀποσταλῇ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ρωσσικὴν Δούμαν ἐν εὐκαιρίᾳ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἰωβηλαίου τοῦ οἴκου Ρωμανόφ.

Ἡ Βουλὴ διὰ χειροκροτημάτων ἐγκρίνει τὸ τηλεγράφημα.

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ

Μεθ' ὃ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὅστις ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς ἀναγνώσκει τὰ εἰς ἄλλην θέσιν δημοσιευόμενα τηλεγραφήματα περὶ γενικῆς ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἅλωσιν τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων.

—Πρὸς τὴν Α.Β.Γ. τὸν διάδοχον διεβίβασα, ἐξακοκουθεῖ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διαπέμπων αὐτῷ τὰς βαθείας εὐχὰς διὰ τὴν περιφανῆ νέαν νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης διεβίβ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Γ. Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν ἡνωμένων νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

21 Φεβρουαρίου 1913.

Ἡ βαρομετρικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἐξακολουθεῖ παραμένουσα περίπου ἡ αὐτή. Βαρομετρικὴ ὑψηλοτέρα ὑφεσις ἐξακολουθεῖ καλύπτουσα τὴν ΒΔ Εὐρώπην (Στορνοβάη 745 χιλιοστὰ), ἐνῷ τούναντίον τὴν Μέσην καὶ Ν. Εὐρώπην ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν Μεσόγειον καλύπτει ἰσχυρὰ βαρομετρικὴ ἔξαρσις, διατηροῦσα τὸ κέντρον αὐτῆς ἐν τῇ Δ Εὐρώπῃ (Κλερμόντιον 775 χιλιοστά).

Ἐν Ἑλλάδι ἕνεκα τῶν πρὸς βορρᾶν ὑψηλοτέρων πιέσεων τῆς ΝΑ Μεσογείου, ἐξακολουθοῦσιν ἐπικρατοῦντες οἱ Β ἄνεμοι ἀσθενεῖς-μέτριοι. Ὁ [illegible] ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε καλός, [illegible] θελώδη, ὑγρασίαν μετρίαν [illegible] μηλοτέραν τῆς κανονικῆς. Θάλασσα ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει λίαν τεταραγμένη, ἐν τῇ λοιπῇ Μεσογείῳ τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 π.μ. βαρόμ.	792.1 χιλιοστά.	
Θερμοκρασία	7,1 χαμηλ. τῆς χαν.	10.9)
Ἡ μεγίστη	14,0 χαμηλ. τῆς »	15,8
Ἡ ἐλαχίστη	5,0 » » »	7.8)

Καὶ ἡ μέση ὑγρασία πολὺ μετρία (67).

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἑορτάζεται σήμερον ἡ μνήμη τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοις εὐρεθέντων ἁγίων μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων.

Ὅτε εὑρίσκετο εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κων)πόλεως ὁ Πατριάρχης Θωμᾶς, περὶ τὸ ἔτος 395, εὑρέθησαν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ κεκρυμμένα εἰς τὴν γῆν λείψανα ἁγίων μαρτύρων, τὰ ὁποῖα ἀπεκομίσθησαν καὶ εὐλαβῶς ἐφυλάχθησαν. Δυνάμει τῶν λειψάνων τούτων πλεῖστοι πάσχοντες ἐθεραπεύθησαν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 22 Φεβρουαρίου.— Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Ἰταλικὸν) μεσημβρ. Εἰς Σμύρνην. Μιτυλήνην, Κων)πολιν (Κεδιτὲ) 11.30 π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην, Σερβίαν, Καβάλλαν καὶ Ἀνδεαγὰτς (Λοῦδ) μεσημβριαν. Εἰς Σάμον, Χίον, Μιτυλίνην καὶ Ρόδον (Λοῦδ) 3 μ. μ. Εἰς Σμύρνην καὶ Ρωσσίαν (Ρωσικὸν) 11 π. μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ, 20 Φεβρουαρίου.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ.	434.58
Νέαι Λαχειοφ. 2 1)2 ο)ο	» 113.—
Δανείου Ἠνοποιημένου	» 104.75
Δανείου Μελιγαλᾶ	» 102.25
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	» 4.695.—
Κρητικῆς Τραπέζης	» 153.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	» 81.75
» Ἀνατολῆς	» 120.75
» Ἐμπορικῆς τῆς Ἑλλάδος	» 98.—
» Λαϊκῆς	» 100.—
Ὁμολογ. δανείου 20,000,000	» 101.25
Πατριωτικοῦ δανείου	» 3.—
Γεωργικοῦ Θεσσαλίας	» 100.—
Δανείου 110,000,000 4 ο)ο	» 415.—
Λαχ. Ἐθνικῆς 30,000,000	» 102.75

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	» 46.—
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	» 435.—
» Ἀθην.-Πειρ.-Πελοπον.	» 112.—
» Θεσσαλίας	» 149.50
Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων	» 28.—
Μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου	» 105.—
» Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	» 110.—
» Ἑλληνικῶν Μονοπωλείων	» 369.—
» Ἀερίφωτος Ἀθηνῶν	» 1250.—
» Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Ἑταιρ.	» 94.75
» Ἑταιρ. Ἐνταίας Διαχειρίσ.	» 158.—
Ἰδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	» 20.—
Μετοχαὶ Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	» 136.50
Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων	» 130.50
Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας	» 143.—
Ἑταιρίας τσιμέντων ὁ «Τιτὰν»	» 130.—
Ἑταιρίας Μιχανικοῦ	» 114.50

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	» 20.—
Λίρα Ἀγγλίας	» 25.05
Λίρα Τουρκίας	» 22.70

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας ὄψεως	» 100.—
Ἐπὶ Ἀγγλίας	» 25.24.—
Ἐπὶ Ἀδστρίας Κορῶναι	» 104.3)8
Ἐπὶ Γερμανίας	» 123.25

Ξένα Χρηματιστήρια

Λονδίνου (τηλεγραφ.)		Παρισίων (τηλεγραφ.)	
		Γαλλικὸν	89.27.50
Ἀγγλικὸν	74 7)16	Ρωμυλίας	000.—
Ὀθωμανικὸν	87.—	Λαύρια	47.75
Ἑλλην. 1881	61.—	Τραπ. Ἀθηνῶν	82.50
Μονοπώλιον	54.—	Σιδ. Θεσσαλίας	900.—
Πλάγια	47.—	Πελοποννήσου	000.—
Ἑλλην. 1884	59.—	Ἐπὶ Λονδίνου	25.25.50
Ἑλλην. (Larissa)	58.—	Ἠλεκτρικῆς	000.—
		Σταφιδικῆς	159.—
		Μεταλλείων	000.—
		Οἴνων	136.50

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐγχωρία κρίσις

«Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τίς, ἐπὶ πόσον ἀκόμη χρόνον θὰ διαρκέσῃ ἡ κρατοῦσα μεταίωρος κατάστασις διὰ τὸν κόσμον τῶν χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων», γράφει ὁ «Ταχυδρόμος τῶν Παρισίων». Καὶ ὁ διάσημος οἰκονομολόγος Ὀδελ, ἐν τῷ Φιγγαρῷ τὰ ἑξῆς ἐκθέτει :

—«Εἰς πᾶσαν ὅλην ἐποχὴν δηλώσεις τοσοῦτον ἐνθαρρυντικαί, ὡς αἱ ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ ὑπουργοῦ γενόμεναι, θὰ ἐγένοντο αἰτία νὰ ἀνυψωθῶσιν γενικῶς πᾶσαι αἱ τιμαί. Σήμερον οὔτε ὁ λόγος τοῦ κόμητος Στούργχ, οὐδ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἡ μορφὴ τῆς ὁποίας ἀποσπᾷ ἡμᾶς τῶν τετριμμένων ἐκείνων τύπων, ἐν οἷς αἱ αὐτοκρατορικαὶ ἐπιστολαὶ δίκην πρωτοκόλλων ἐγράφοντο, ἠδυνήθησαν νὰ ἀφαιρέσωσι τὴν νάρκην ὑπὸ τῆς ὁποίας ὁ κόσμος τῶν ἐπιχειρήσεων κατέχεται.

«Προφανῶς δὲν ἀρκοῦσι πλέον οἱ λόγοι. Ἔχομεν ἀνάγκην ἔργων. Καὶ ἂν τὰ ἔργα ταῦτα δὲν φαίνονται ἔτι, πρέπει πάντως νὰ ἀναμείνωμεν αὐτά».

«Πλήν, ὡς γράφει ὁ οἰκονομικὸς συντάκτης τοῦ «Βήματος» τῆς Ρώμης, προσθέτομεν ἡμεῖς, ἡ ἀνομονὴ εἶνε μακρά. Τόσον οἱ στρατιωτικοὶ ὅσον καὶ οἱ διπλωμάται προχωροῦσιν εἰς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν, ἐπὶ τάπητος διαφορῶν μὲ βῆμα χελώνης.

Ἡ κοινὴ γνώμη φαίνεται αἰσιόδοξος, πλὴν οὐδεὶς διακινδυνεύει εἰς πράξεις χρηματιστικάς. Ἡ πίστωσις εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν. Ὁ ἀλληλοχρεωστισμὸς εἶνε διατακτικός, συντηρητικός.

Τὸ αἰσιοδοξότερον τῶν χρηματιστηρίων εἶνε τὸ ἀγγλικόν, τὸ ὁποῖον πιστεύει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χαλδέν πασᾶ εἰς Λονδίνον, θὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Πλὴν τὰ ἕτερα χρηματιστήρια θέλουν νὰ ἴδουν τὸ δέρμα τῆς ἄρκτου ὅταν αὕτη τελείως νεκρωθῇ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως, ἡ ἄρκτος αὕτη ζῇ καὶ βασιλεύει ἐν Κων)πόλει, ὡς καὶ ἐν τῇ Βαλκανικῇ γενικῶς.

Εἰς τὴν χρηματιστικὴν αὐτὴν κρίσιν, ἥτις προέρχεται ἐκ τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν τῇ ἐγγὺς ἀνατολῇ γεγονότων, πρέπει νὰ προσθέσῃ τις καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν Γερμανίας καὶ Γαλλίας καὶ πρὸ παντὸς τὸν θόρυβον, τὸν ὁποῖον οἱ ἐξοπλισμοὶ οὗτοι προκαλοῦσιν. Ἐπίσης ἐπιδεινοῦσιν τὴν κρίσιν τὰ ἔξοδα, ἅτινα θὰ βαρύνουσι τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δύο κρατῶν.

Διὰ τὴν Γερμανίαν, ἠγγέλθη ἐπισήμως ὅτι θὰ διαθέσῃ 400 ἑκατομ. μάρκων ἐκ τῶν πρωσσικῶν χρεογράφων, 50 ἑκατομ. ἐκ τινος δανείου τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ 100 ἑκατομ. ἐκ τῆς Πρωσσικῆς Κυβερνήσεως, ἐν ὅλῳ 550 ἑκατομμύρια.

Διὰ τὴν Γαλλίαν βεβαιοῦται, ὅτι θὰ διαθέσῃ 500 ἑκατομ. φράγκων, συμφώνως πρὸς τὸ ὑποβληθὲν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους τίς τῶν χρηματιστῶν θὰ διακινδυνεύσῃ ;

ΣΤΑΦΙΔΙΚΑ

Ἡ κατανάλωσις κατὰ τὸ λῆξαν 15)θήμερον διῆλθεν ἐν ἄκρᾳ γαλήνῃ, μὲ λίαν ἀριὰς εἰσπράξεις καὶ μόνον ἐπὶ τῶν καλλιτέρων ποιοτήτων Κάμπου καὶ Ἀμαλιάδος πρὸς ὀρ. 155—159.

Ἡ μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου λήξαντος ἔτους ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς ἑνετ. λίτρας 196, 091,776 ἔναντι ἑνετ. λιτρῶν 199,546,112 πέρυσι κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐποχήν.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ἀπόψε θὰ διανυκτερεύσουν τὰ ἑξῆς φαρμακεῖα καθ' ὅλην τὴν πόλιν :

Δημ. Στεκούλη (ὁδὸς Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου), Γ. Ζαούση (Σταδίου), Σωτ. Μικρού ("Ερμοῦ), Ν. Μαυράκη (Κολοκοτρώνη), Ν. Δασκαλάκη (Ἀθηνᾶς), Γ. Καντζίκη (Σαρρῆ), Ἀλ. Γεννάδη (Ἀδριανοῦ), Φ. Κουβελᾶ (Πανεπιστημίου), Α. Μπόγρη (Σόλωνος), Κ. Κατακουζηνοῦ (Πατησίων), Δημ. Βερούχα (Μαυρομιχάλη), Ν. Μαρουλιανοῦ (Πλ. Ὁμονοίας), Χ. Βλάχου (Ἠπείρου), Γ. Μαρῆ (Λεβίδου), Κ. Σπυρίδη (Καψάλη).

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

Εἰσπράξεις Τελωνείου Πειραιῶς

Κατὰ τὸ λῆξαν εἰκοσαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς τραπεζογραμμάτια 1,146,144.80 καὶ εἰς φρ. χρ. 108,113.50, ἀπέναντι τῶν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον εἰκοσαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου π. ἔ. εἰσπραχθησαν 1,217,297.10 εἰς τραπεζογραμμάτια καὶ φρ. χρ. 230,531.05.

Συνεπῶς αἱ ἐφετειναὶ εἰσπράξεις παρουσιάζουν διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον εἰς χαρτονομίσματα 71, 162.36 καὶ εἰς φρ. χρ. 122,417.45.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

("Ἓν καθ' ἑκάστην)

Ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ Λουδοβίκου τοῦ ιη', ὅστις ὑπερμέτρως ἐκαυχᾶτο διὰ τὰς ἀνδραγαθίας του, εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὅπως ὁ βασιλεὺς τὸν ἀνταμείψῃ διά τινος τίτλου.

Ὁ Λουδοβίκος, καλῶς γνωρίζων τὴν δειλίαν τοῦ ἀνδρὸς, ἀπήντησεν :

— Ἂν ἐπληγώθητε εἰς τὸ πρόσωπον κατὰ τὴν μάχην, ὡς διατείνεσθε, τοῦτο εἶνε σφάλμα ἰδικόν σας. Διότι ποῖος σᾶς εἶπε νὰ παρατηρῆτε ὀπίσω σας ὅταν ἐφεύγατε.

ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐν νήπιον ἐκ Βατικᾶς τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτείας Ὀχάϊο, εἶνε τὸ πρῶτον ἄτομον εἰς τὸν κόσμον ὅπερ, ἐταξείδευσεν ὑπὸ μορφὴν ταχυδρομικοῦ δέματος. Τὸ νήπιον ἐζυγίσθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἔχον βάρος ὀλίγον κατώτερον τοῦ κανονικοῦ τῶν 5 χιλιογράμμων. Κατεμετρήθη εἶτα καὶ δὲν ὑπερέβη τὸ μῆκος οὐδὲ τὴν περιφέρειαν τὴν ὑπὸ τῶν ταχυδρομικῶν κανονισμῶν καθοριζομένην. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς ὑπελογίσθησαν εἰς 75 λεπτά, ἐπὶ πλέον δὲ ἕτερα 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν 250 φρ. Ὁ ταχυδρομικὸς διανομεὺς παρέδωκε κανονικῶς τὸ ἀνθρώπινον δέμα ἀποσταλὲν ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τὴν μάμμην τοῦ νηπίου, κατοικοῦσαν εἰς ἀπόστασιν δύο σταθμῶν τοῦ σιδηροδρόμου.

Κατὰ τὰς πλέον προσφάτους στατιστικὰς, εἰς ἑξήκοντα ἀνέρχονται αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι κατοίκους περισσοτέρους τοῦ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου. Εἰκοσιεννέα ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται ἐν Εὐρώπῃ, δεκαοκτὼ ἐν Ἀσίᾳ, δέκα ἐν Ἀμερικῇ καὶ δύο ἐν Ὠκεανίᾳ. Εἴκοσι μόνον ἔχουσι κατοίκους ὑπερᾶνω τοῦ ἑκατομμυρίου καὶ αὗται εἶνε κατὰ σειρὰν μειώσεως τὸ Λονδῖνον, ἡ Νέα Ὑόρκη, οἱ Παρίσιοι, τὸ Τόκιο, τὸ Σικάγον, ἡ Πετρούπολις, ἡ Μόσχα, τὸ Ἀμβοῦργον, ἡ Κων)πολις, ἡ Φιλαδέλφεια, τὸ Βουένος Ἄϋρες, τὸ Ριον Ἰανέϊρον, ἡ Καλκούτα, ἡ Βομβάη, τὸ Πεκῖνον, τὸ Σὶ-Νάνγκ-Φοῦ, τὸ Καντὸν καὶ ἡ Ὀζάκα.

Ἀθροίζοντες δὲ τοὺς πληθυσμοὺς τῶν εἴκοσι τούτων πρωτευουσῶν βλέπομεν, ὅτι ἡνωμέναι περιέχουσι τριάκοντα ὀκτὼ ἑκατομμύρια ψυχάς.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἑλληνικὸς καυγᾶς

Ἕνεκα ἀπουσιώδους ἀφορμῆς ἐν τινι οἰκίᾳ τῆς Μουρράϋ ἐφιλονίκησαν οἱ ὁμογενεῖς Γεώργιος καὶ Λούης Ἀλεβίζος μετὰ τοῦ Γεωργίου Λεωνίδα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο γενικὸν ἀλληλομαχαίρωμα.

Ὁ μὲν πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος εὑρίσκονται εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὁ δὲ Λούης εἰς τὴν φυλακήν.

Καταδίκη ἐπὶ χαρτοπαιξίᾳ

Ὁ Νικόλαος Ἰωαννίδης ἰδιοκτήτης ἑλληνικοῦ καφενείου ἐν Μιλβῶκε κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 100 δολλαρίων καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐπέτρεπε τὸ χαρτοπαίγνιον ἐντὸς τοῦ καφενείου του.

Θάνατος ὁμογενοῦς

Ἀπεδίωσεν ἐν Βοστώνῃ ὁ ἐκ Βρεσθενῶν ὁμογενὴς Δ. Π. Τίγγος.

Κλέπται εἰς ζαχαροπλαστεῖον

Δύο τολμηρότατοι κλέπται εἰσῆλθον ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἐν Κάνσας Σίτυ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Ἀποστόλου Φωτοπούλου καὶ ἐνῷ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν προτείνας περίστροφον ἠνάγκαζε τὸν ἰδιοκτήτην νὰ κρυφθῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δωμάτιον, ὁ ἕτερος ἐπλησίασε τὸ χρηματοκιβώτιον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφῄρεσεν ἀρκετὰ δολλάρια. Εἶτα οἱ δύο κλέπται ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι.

Τραυματισμὸς ὁμογενοῦς

Ὁ ἐν Γιαχάνεσμπουργ ὁμογενὴς Γ. Κούσκουρης ἐτραυματίσθη ἐκ πτώσεως μιᾶς μεγάλης πλακὸς ἐκ τινος νεοκτιζομένης οἰκίας.

Τὸ τραῦμα τοῦ ὁμογενοῦς εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τοσβαρόν.

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ γραφεῖον Νοσηλείας τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, τὸ ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ τῇ συνεργασίᾳ τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, μένει ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—10 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Ἰταλικὴ Φιλολογία (15)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ

Ὑπὸ ΜΑΤΘΙΛΔΗΣ ΣΕΡΡΑΟ

Γ'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐπροχώρησε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις ἵστατο εἰς τὸ δωμάτιον καὶ τὴν παρετήρει σιωπηλὸς, ἀκίνητος, ἀναμένων ἀπ' αὐτὴν μίαν λέξιν δικαίαν. Καὶ ἐκείνη παρὰ τὴν φρικτὴν αὐτῆς ταραχὴν, συγκεκινημένη ἀπὸ μετάνοιαν, μὲ σκυμμένην τὴν κεφαλὴν, τοῦ ἔτεινε τὰς χεῖρας καὶ λέγει μὲ ἀπερίγραπτον συγκίνησιν.

— Αἰμίλιε, σοῦ ζητῶ συγγνώμην. Ἐὰν μὲν δὲν ἔκλινε τὸ γόνυ, ἐὰν δὲν ἔκυψε τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ εἶχε κύψει, ἐλπίζουσα τὴν συγγνώμην.

Ταπεινὴ, μὲ χαμηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ γυνὴ ἀνέμενε τείνουσα τὸ οὖς.

— Σὲ συγχωρῶ, Μαρία ! εἶπε πρὸς αὐτὴν ὁ ἄνδρας.

Ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμούς, προσήλωσεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Αἰμιλίου, ἀναμένουσα τὸ ὁλέμμα τὴν κίνησιν τῆς συγγνώμης.

Οὐδὲ τὸ ὁλέμμα, οὐδὲ ἡ κίνησις ἦλθον, ὡσεὶ νὰ τοὺς ἐχώριζεν αἰωνία σιωπὴ καὶ ἀπέραντος διάστασις.

***

Ἀφοῦ τὴν ἐβούθησε νὰ φορέσῃ τὸ ἄσπρο νυκτερινόν της ἔνδυμα, ἡ πιστή της θαλαμηπόλος, παρετήρησε τὴν Δόνα Μαρίαν καὶ ἀνέμενε τὰς διαταγάς της.

Εἶχε παρέλθει ἡ ἑνδεκάτη καὶ λόγῳ τοῦ ταξειδίου ἦσαν κουρασμέναι.

Μετὰ βραχεῖαν σκέψιν ἡ κυρία εἶπεν εἰς τὴν θαλαμηπόλον.

— Πλέξε μου τὰ μαλλιά μου.

— Ὦ ! εἶπεν ἁπλῶς ἡ θαλαμηπόλος ἔκπληκτος.

Ἡ Κλάρα εἶχε λησμονήσει τὴν παλαιὰν συνήθειαν. Ἄλλοτε εἴτε ἔμενεν ἡ Μαρία εἰς τὸ σπίτι, εἴτε ἐπήγαινε εἰς τὸ θέατρον, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν της ἔπρεπεν ἡ Κλάρα νὰ κτενίσῃ τὰ μαλλιά της, νὰ τὰ δέσῃ κάτω μὲ μίαν λευκὴν κορδέλλαν, καὶ ἄλλην μίαν ἐδενε πέριξ τῆς κεφαλῆς της μὲ ἕνα μεγάλο φιόγγο ἄνωθεν. Οὕτω ἐφαίνετο ὡς παιδίσκη. Ἐλάμβανε δὲ ὕφος ἀθῶου παιδιοῦ.

Ἀφ' ἧς ὅμως ἡμέρας ἡ Μαρία εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν συζυγικὴν στέγην, μὴ στέργουσα νὰ ἀπατᾷ καὶ νὰ ψεύδεται οὐδέποτε ἡ Κλάρα εἶχε πλέον πλέξει τὰ μαλλιά της. Διατί ἄρα γε; Ἴσως νὰ ἤρεσκεν εἰς τὴν Μαρίαν τὸ κτένισμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἐνεθύμιζε τὴν συζυγικὴν στέγην, ἴσως ὅμως νὰ ἤρεσκεν εἰς τὸν ἐραστὴν ὅστις εἰς τὰς περιπαθεστέρας στιγμὰς ἐτέρπετο νὰ θωπεύῃ τὰ ὡραῖά της μαλλιά.

— Κτένισέ με ὅπως ἄλλοτε ἐψιθύρισεν ἡ Μαρία μὲ ἡμικλείστους ὀφθαλμούς.

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν κόμμωσίν της, ἡ Κλάρα τὴν ἠρώτησε.

— Ἡ ἐξοχότης σας δὲν μὲ χρειάζεται πλέον ;

—Ὄχι, Κλάρα, Καληνύκτα.

Ὅτε τὴν ἀπεχαιρέτισεν ἡ φωνή της ἔτρεμε. Ἡ πιστὴ αὐτὴ ὑπηρέτρια προ ἑτταετίας ἦτο ἀφωσιωμένη εἰς αὐτήν. Δίγως νὰ ἐρωτήσῃ. δίχως νὰ ψιθυρίσῃ τίποτε ἐξηκολούθει νὰ τὴν ὑπηρετῇ.

Ἅμα ἡ θαλαμηπόλος ἐξηφανίσθη ἡ Μαρία ἐκάθησε εἰς τὴν πολυθρόνα της, ὅπως ἄλλοτε ἀναμένουσα νὰ ἔλθῃ ὁ σύζυγός της ὅπως ἐκαμνε πάντοτε.

«Θὰ ἔλθῃ», ἐσκέφθη ἡ Μαρία, ἐνῷ ἀνεγίνωσκε. Αὐτὸ ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Ἡ Μαρία ἠγέρθη καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἡμιανοικτὴν θύραν καὶ ἠκροάσθη μὴ τυχὸν ὁ Αἰμίλιος, ὅπως ἄλλοτε ἤρχετο. Ὦ πόσον ἐπεθύμει νὰ ἤρχετο εἰς τὸ δωμάτιον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἰδικόν του.

Νὰ ἤρχετο, νὰ τῆς ἔδιδε τὴν χεῖρα, νὰ ἐνεθυμεῖτο τὴν παλαιὰν συνήθειαν, καὶ νὰ τὴν ἔπαιρνεν εἰς τὰς ἀγκάλας του θωπευτικά.

«Θὰ κλίνω ἐπὶ τῆς καρδίας του, ἐμονολόγει σχεδὸν μεγαλοφώνως καὶ θὰ κλαύσῃ μαζῆ μου.

Τίποτε τὸ καλλίτερον ἀπὸ τοῦ νὰ κλαίουν τινὲς μαζῆ, ὅταν ὁ εἷς ἐσυγχώρησε καὶ ὁ ἄλλος ἔλαβε τὴν συγγνώμην, καὶ οἱ δύο ἐλπίζουν νὰ λησμονήσουν. Ἡ θύρα ὅμως τοῦ γραφείου ἦτο κεκλεισμένη. Οὐδεὶς κρότος ἠκούετο. «Ἐργάζεται ἴσως, ἐσκέφθη ἄλλ' εἰς τί ; τόσον ἀργά ;

— Θὰ ὑπάγω νὰ τὸν φέρω, ἐσκέφθη.

Καὶ ἀποφασιστικὴ ἐπροχώρησεν.

Ἀλλ' αἴφνης ἐστάθη, σκέψις νέα τῆς ἐπῆλθεν.

— Ἐὰν ὅμως ἐνόμισεν.... ἐὰν νομίσῃ.... ἐψιθύρισεν ἔξαλλος. Καὶ ἐλαφρὰ ἐπέστρεψεν πρὸς τὰ ὀπίσω. Τρέμουσα καὶ ἔνδακρυς ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς κλίνης της· δάκνουσα τὰ χείλη καὶ κρύπτουσα τὸ πρόσωπον εἰς τὸ προσκεφάλόν της, διὰ νὰ πνίξῃ τοὺς λυγμούς της.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ.—«Οἱ Ἄθλιοι» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, καὶ αἱ 4 ἐποχαὶ εἰς πέντε πράξεις καὶ 7 εἰκόνας.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. — Ἀπόψε ἡ μοναδικὴ παράστασις τῆς διακεκριμένης Παρισινῆς καλλιτέχνιδος κ. Χαρδὲ μετὰ τοῦ θιάσου της θὰ παιχθῇ ἡ Μικρὰ Σοκολατιέρα, αὔριον ὁ θίασος τῆς ὀπερέττας Παπαϊωάννου θὰ παίξῃ τὰς 28 Ἡμέρας τῆς Κλαρέττης.

ΠΑΤΕ-ΑΓΤΙΚΟΝ.— Σήμερον τὰς 2 μ. μ. μεγάλη ματινὲ καὶ σουαρὲ ντὲ γκαλὰ μὲ τὴν ὡραιοτέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν ταινίαν τῶν «Ἀθλίων», τὴν Τετάρτην καὶ τελευταίαν ἐποχὴν (ἔτος 1832 Μάριος καὶ Τιτίχα) εἰς τρία ἀσυλλήπτου μεγαλείου μέρη, 2,000 μέτρα, διαρκείας 2 περίπου ὡρῶν. «Ἔρως ἐστὶν ὁ ἀσπασμὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα», τὸ ὀνειρῶδες εἰδύλλιον τῆς Τιτίχας καὶ τοῦ Μαρίου, τὸ εὐαγγέλιον τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀγνότητος, ἀναπαριστώμενον ζωντανὸν εἰς τὸ τελάρον τοῦ Πατὲ, δὲν θὰ ἀφήσῃ καρδίαν, τῆς ὁποίας νὰ μὴ δονήσῃ καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκρύφους χορδάς. Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Γαβριὰ, ἡ αὐτοθυσία τῆς Ἐπωνίνης, ἡ δραματικωτάτη σκηνὴ τῆς συναντήσεως τοῦ Γιάννη-Ἀγιάννη μὲ τὸν ἄσπονδον ἐχθρόν του Ἰαβέρην μέσα εἰς τὸ δόδφραγμα, ἡ διάσωσις τοῦ Μαρίου πληγωμένου διὰ μέσου τῶν παρισινῶν ὑπονόμων ὑπὸ τοῦ Γιάννη-Ἀγιάννη, ἡ αὐτοκτονία τοῦ Ἰαβέρη, καὶ τέλος ὁ ἤρεμος θάνατος τοῦ Γιάννη-Ἀγιάννη μὲ τὴν ὀπτασίαν τοῦ ἐπισκόπου Μυριὴλ εὐλογοῦντος τὸν τραγικὸν ἥρωα τῆς μεγάλης κοινωνικῆς τραγῳδίας, ὅλα αὐτὰ σήμερον εἰς τοῦ Πατὲ, μαζῆ μὲ νέον θαυμάσιον Πατὲ-ζουρνὰλ, καὶ τὴν ἐξωφρενικὴν κωμῳδίαν «Ἀπαγωγὴ μὲ ὑδροαεροπλάνον» μὲ τὸν βασιλέα τοῦ γέλωτος Μὰξ Λίντερ καὶ ὁλόκληρον τὴν μεγάλην ὀρχήστραν Πατέ.

ΠΑΛΛΑΣ—ΚΙΝΕΜΑΚΟΛΟΡ

PALLAS—KINEMACOLOR

Ἔναρξις τοῦ θαυμασίου Ἀγγλικοῦ Κινηματογράφου

ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!!

ΞΕΝΑ ΘΕΑΤΡΑ

«Ἡ νεᾶνις τῆς Δύσεως»

Παίζεται κατ' αὐτὰς εἰς τὴν «Ὄπεραν τοῦ Μόντε Κάρλο» τὸ τελευταῖον ἀριστούργημα τοῦ Ἰακώβου Πουτσίνι «Ἡ νεᾶνις τῆς δύσεως» μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Τὸ δραματικὸν καὶ παθητικὸν ἐνδιαφ